MESTNA OBČINA
VELENJE

CESTE IN ULICE MESTA

VELENJE

54
LJUBLJANSKA CESTA

3
STARI TRG

1
TITOV TRG

6a
RUDARSKA CESTA

4
JENKOVA CESTA

78
PARTIZANSKA CESTA

MESTNA OBČINA
VELENJE

KAZALO

4 **UVODNA BESEDA**
6 **CESTA ALI ULICA?**
8 **CESTE, ULICE IN TRGI KOT SPOMENIKI**

10 **VELENJSKE CESTE IN ULICE**
12 Zgodovina
32 Naravne značilnosti in zemljepisna imena
40 Kultura
46 Velenjska identiteta

58 **VELENJSKI TRGI**
62 Viri in literatura
68 Abecedni seznam velenjskih cest in ulic
72 **KOLEDAR PRIREDITEV OB PRAZNIKU MESTNE OBČINE VELENJE 2018**

SPOŠTOVANI OBČANKE IN OBČANI,

v rokah imate sedmo publikacijo iz zbirke Velenje, ki kot del praznovanja našega občinskega praznika nastaja od leta 2012. V drobnih, lično in praktično oblikovanih knjižicah smo doslej predstavili delovanje naše občinske uprave, velenjsko arhitekturno dediščino, evropske projekte, ki smo jih v naši občini izvedli med letoma 2004 in 2014, Velenje kot mesto športa in kulture ter preobrazbo Šaleške doline iz enega najbolj degradiranih naravnih okolij v Sloveniji v območje visoke kvalitete bivanja, kjer nadaljnji razvoj gradimo tudi na temeljih naših dosedanjih izkušenj in prizadevanj na področju varovanja okolja.

V Velenju smo ponosni na prehojeno pot ter spoštujemo tradicijo, preteklost, našo dediščino in kulturo. Prav je, da jih dobro poznamo, saj jih le tako lahko razumemo in cenimo ter predstavljamo drugim. Nenazadnje ob spoznavanju naše preteklosti spoznavamo tudi sebe in s tem rastemo.

O tem, kako je življenje v nekem kraju teklo nekoč, kdo so ljudje in kateri so dogodki, ki so ga zaznamovali, nam veliko lahko povedo tudi imena njegovih cest, ulic in trgov. Naši vsakdanji sopotniki, ki pa so mnogokrat povsem spregledani. V sodelovanju z Muzejem Velenje, ki zgledno skrbi za ohranjanje, varovanje, proučevanje in približevanje naše kulturne dediščine javnosti, vam jih ob tokratnem prazniku pobliže predstavljamo.

Iz poimenovanja naših cest, ulic in trgov je med drugim razvidno tudi to, da moja trditev iz drugega odstavka tega nagovora ni iz trte zvita. V času po drugi svetovni vojni preimenovanj pri nas skorajda ni bilo. Res je, da lahko med tistimi, katerih imena nosijo naše ceste, ulice in trgi, pogrešamo več naših rojakov, torej zaslužnih Velenjčank in Velenjčanov. Tudi to je seveda odraz naše dosedanje zgodovine. A v zadnjih letih si v Velenju vsekakor prizadevamo, da na ljudi, ki so v našem okolju pustili poseben pečat, posebej opozorimo. Širši javnosti jih predstavljamo in se jim poklonimo na različne načine. Ob 50-letnici odprtja velenjskega mestnega središča smo tako na primer postavili spomenik Nestlu Žganku, lansko leto dr. Karlu Verstovšku in letos, ob 150. obletnici njegovega rojstva, Franu Korunu Koželjskemu. V Velenju bomo spomenike in druga spominska obeležja nedvomno postavljali tudi v prihodnje. Prav tako pa bomo, ko se bo ponudila primerna priložnost, po katerem od naših znamenitih rojakov, ki svojega obeležja še nimajo pa bi si ga zaslužili, gotovo poimenovali tudi kakšno cesto, ulico ali morda celo trg.

Dragi Velenjčanke in Velenjčani, prepričan sem, da boste na naslednjih straneh našli veliko novih, zanimivih in uporabnih informacij. Prijetno branje in praznovanje našega občinskega praznika vam želim!

Bojan Kontič,
župan
Mestne občine
Velenje

CESTA ALI ULICA?

Slovar slovenskega knjižnega jezika cesto razlaga kot *»širšo, načrtno speljano pot, zlasti za promet z vozili ...«* in ulico kot *»načrtno speljano pot, zlasti za promet z vozili, znotraj kakega naselja, navadno s pločnikom ob straneh«*, Statistični urad Republike Slovenije pa v svojih dokumentih uporablja predvsem izraz ulica, ki jo definira takole: *»Ulica je vsaka javna površina v naselju, na primer cesta, pot, trg, ploščad in podobno, ki ima ime. Območje ulice obsega prometno površino, pripadajoče stavbe in zemljišča.«*

Če se ozremo na karto mestne občine Velenje, lahko opazimo, da so poti, ki imajo v svojem imenu termin cesta, praviloma širše in daljše ter običajno povezujejo različne dele mesta, poti z nazivom ulica pa najdemo predvsem v naseljih, kjer povezujejo strnjeno stanovanjsko gradnjo in so praviloma krajše.

Prvih sedem cest je Velenje dobilo leta 1956, kar pa ne pomeni, da pred tem na območju Velenja ni bilo nobene ulice. V srednjeveškem naselju Staro Velenje pod Velenjskim gradom je ulica obstajala že dolgo pred tem. Njeno ime je bilo takšno, kot ga nosi še danes: Stari trg.

Poimenovanje cest in ulic je posledica razvoja in rasti mesta, ki terjata tudi urejen ulični sistem. Prve velenjske ceste, poimenovane leta 1956, so: Celjska, Kidričeva, Koroška, Ljubljanska, Partizanska, Stanetova in Šaleška. Ob poimenovanju teh cest so uredili tudi hišno numeracijo, in sicer tako, da so bile hiše na levi strani cest številčene z neparnimi, na desni pa s parnimi številkami.

Leta 1961 je Velenje dobilo kar 23 novih cest in ulic ter trg. Krajevni odbor Velenje, Socialistična zveza delovnega ljudstva Velenje in velenjski delovni kolektivi so sprejeli odločitev, da se ulice v smeri vzhod–zahod poimenuje po narodnih herojih, ulice s smerjo jug–sever pa po pesnikih in pisateljih.

CESTE, ULICE IN TRGI KOT SPOMENIKI

Ceste, ulice in trgi so pričevalci preteklih zgodovinskih obdobij in dogodkov ter pričevalci o posameznikih, ki so na različne načine prispevali k razvoju družbe v lokalnem ali v širšem okolju. Prav tako pripovedujejo o naravnih in kulturnih posebnostih nekega območja ter o njegovih zemljepisnih značilnostih. Tako bi lahko rekli, da so ceste, ulice in trgi svojevrstni spomeniki. Njihova sporočilna vrednost je lahko zelo velika.

S poimenovanjem cest, ulic, trgov in naselij oblast rada sporoča, da določeno območje sodi pod njeno upravo. To je še posebej očitno ob menjavi oblasti, ob prilastitvi ozemlja in tudi na narodnostno mešanih območjih. Naše kraje so Nemci leta 1941 na primer poimenovali takole: Velenje je postalo Wöllan, Konovo Konovin, Pesje Hundsdorf, Škale so bile Skalis, Škalske Cirkovce Zirkowitz Skalis, Šmartinske Cirkovce Zirkowitz St. Martin, Bevče Weutsche, Kavče Kautsche, Arnače Arnatsche, Laze Laase, Paka se je spremenila v Pack, Stara vas v Altwöllan, Ložnica v Loschnitzen, Plešivec, Podkraj in Šalek pa so v času okupacije bili Pleschiwetz, Unteregg in Schalleg.

Po koncu 2. svetovne vojne je nova oblast številne ceste, ulice in trge poimenovala po partizanskih divizijah, brigadah, borcih, po narodnih herojih, družbenopolitičnih delavcih in politikih, po dogodkih iz narodnoosvobodilnega boja. Tudi po osamosvojitvi Slovenije leta 1991 je bilo kar nekaj preimenovanj, s katerimi se je želelo opraviti s preteklostjo in oblikovati novo nacionalno identiteto. Velenja ta proces ni zajel v večji meri. Po letu 1991 so v Velenju preimenovali tri ulice: Ulica Veljka Vlahovića je bila preimenovana v Goriško cesto, Ulica Vrnjačke Banje v Koželjskega ulico in Ulica 3. bataljona VDV v Lipo. Se je pa pomembno preimenovanje pri nas zgodilo tik pred osamosvojitvijo, leta 1990, ko se je mesto, takrat imenovano Titovo Velenje, preimenovalo nazaj v Velenje. Mesto je naziv Titovo Velenje nosilo od 10. oktobra 1981.

VELENJSKE CESTE IN ULICE

Po podatkih Geodetske uprave Republike Slovenije je bilo 1. januarja 2018 v Sloveniji 10.396 ulic in 555.881 hišnih številk. V lanskem letu smo v Sloveniji dobili 25 novih ulic, 4 pa so bile ukinjene. Najpogostejše ulično ime v Sloveniji je Šolska ulica; pojavi se 52-krat. Sledita ji Prešernova ulica in Vrtna ulica; obe imeni sta uporabljeni 45-krat. Od najpogostejših treh imen v Velenju najdemo le Prešernovo cesto.

Velenje ima 101 ulico oziroma cesto, kar pomeni, da velenjske ceste in ulice predstavljajo 0,97 % slovenskih ulic in cest.

V tej knjižici velenjske ceste, ulice in trge predstavljamo v petih skupinah, ki smo jih oblikovali na podlagi njihovih poimenovanj. Najobsežnejša je skupina Zgodovina. Obsega 35 cest in ulic, od katerih pa jih kar 33 nosi ime, povezano z obdobjem 2. svetovne vojne. Sledijo ji skupine Naravne značilnosti in zemljepisna imena (26 cest in ulic), Kultura (23 cest in ulic), Velenjska identiteta (17 cest in ulic) ter Trgi (štirje trgi).

ZGODOVINA

Glavnina imen velenjskih cest in ulic, ki so povezana z dogodki ali ljudmi iz preteklosti, se nanaša na obdobje 2. svetovne vojne, kar je glede na to, da gre za mesto, ki je »otrok socializma«, razumljivo. Večina teh imen je bila cestam in ulicam dodeljena konec 50-ih in v začetku 60-ih let 20. stoletja, torej v obdobju, ki je gojilo in gradilo kult narodnoosvobodilnega boja, katerega tradicija je bila tedaj zelo močna in živa, njegove vrednote pa visoko cenjene.

Odpor proti okupatorju je bil v Šaleški dolini močan vse od začetka 2. svetovne vojne. Julija 1941 je bila ustanovljena šaleška partizanska skupina, na razmah osvobodilnega boja v Šaleški dolini pa je močno vplival prihod XIV. divizije. Pomen in ugled divizije se je po vojni odrazil tudi v poimenovanju ulic. Ena od cest je poimenovana po njej (**CESTA XIV. DIVIZIJE**), imena cestam in ulicam pa so dale tudi njene enote (Bračičeva, Šercerjeva in Tomšičeva brigada; **BRAČIČEVA CESTA**, **ŠERCERJEVA CESTA**, **TOMŠIČEVA CESTA**) ter brigadi IV. operativne cone, pod okriljem katere je delovala (Šlandrova in Zidanškova brigada; **ŠLANDROVA CESTA**, **ZIDANŠKOVA CESTA**). Bračičeva brigada je dobila ime po narodnem heroju Mirku Bračiču, komandantu Primorske operativne cone in XIV. divizije, ki

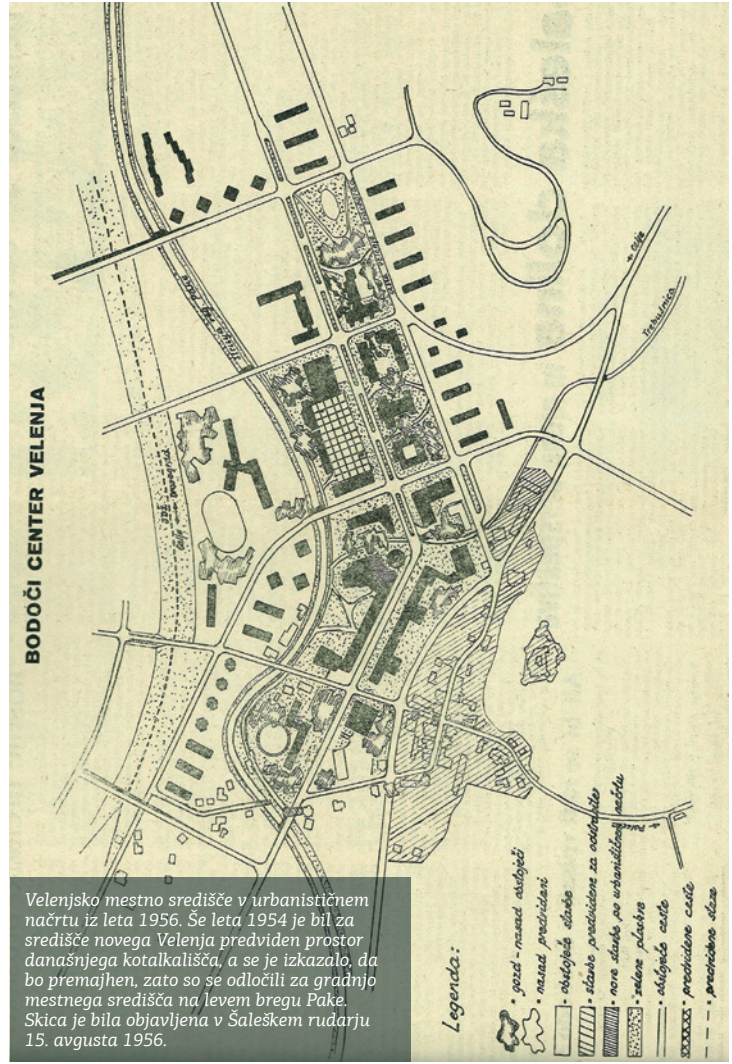

Velenjsko mestno središče v urbanističnem načrtu iz leta 1956. Še leta 1954 je bil za središče novega Velenja predviden prostor današnjega kotalkališča, a se je izkazalo, da bo premajhen, zato so se odločili za gradnjo mestnega središča na levem bregu Pake. Skica je bila objavljena v Šaleškem rudarju 15. avgusta 1956.

je življenje izgubil med napadom na nemško postojanko v Kočevju. Šercerjeva brigada je bila poimenovana po narodnem heroju Ljubomirju Šercerju, ki se je leta 1941 v Ljubljani vključil v delo Osvobodilne fronte ter julija 1941 odšel v partizane. Poveljeval je delu Krimskega bataljona. Decembra 1941 je bil v Ljubljani ujet in pred italijanskim vojaškim sodiščem obsojen na smrt ter ustreljen. Tomšičeva brigada je bila poimenovana po narodnem heroju Tonetu Tomšiču, enem najvplivnejših slovenskih medvojnih komunistov, ki je umrl leta 1942, ko ga je italijansko vojaško sodišče obsodilo na smrt. K poimenovanjem po XIV. diviziji lahko najverjetneje prištejemo tudi **GRAŠKOGORSKO CESTO**, saj je Graška gora v Šaleški dolini skorajda sinonim za to legendarno partizansko enoto. **EFENKOVA CESTA** nosi ime po Ivanu Kovačiču – Efenki. Ta je partizansko ime dobil po pištoli znamke FN, ki so ji rekli »efen«. Efenka je bil med drugim komandant Tomšičeve brigade ter sprva namestnik komandanta, nato pa komandant XIV. divizije.

Posebej moramo na tem mestu izpostaviti **KAJUHOVO CESTO**, poimenovano po borcu XIV. divizije in pesniku Karlu Destovniku – Kajuhu.

Največ borcev s šaleškega območja, ki so odšli v partizane v letih 1944 in 1945, se je pridružilo Tomšičevi brigadi. Po nekaterih podatkih naj bi jih bilo z območja današnje velenjske občine vsaj 270.

Šlandrova brigada je bila prva partizanska brigada, ki se je pojavila na šaleškem območju in tukaj izpeljala nekaj akcij. Poimenovana je bila po Slavku Šlandru, ki je aprila leta 1941 postal član Centralnega komiteja Komunistične partije Slovenije in bil določen za voditelja vstaje v severni Sloveniji.

Tomšičeva cesta v 60-ih letih 20. stoletja

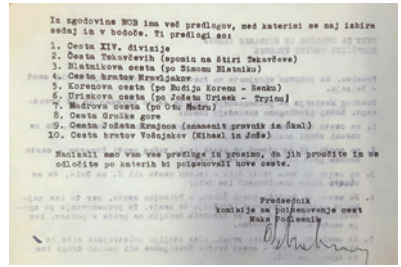

Iz zgodovine NOB ima več predlogov, med katerimi se naj izbira sedaj in v bodoče. Ti predlogi so:

1. Cesta XIV. divizije
2. Cesta Tekavčevih (spomin na štiri Tekavčeve)
3. Blatnikova cesta (po Simonu Blatniku)
4. Cesta bratov Mravljakov
5. Korenova cesta (po Rudiju Korenu - Renku)
6. Uriskova cesta (po Jožetu Uriseк - Trpinu)
7. Madrova cesta (po Otu Madru)
8. Cesta Graške gore
9. Cesta Jožeta Krajnca (znamenit pravnik in Škal)
10. Cesta bratov Vošnjakov (Mihael in Jože)

Nanizali smo vam vse predloge in prosimo, da jih proučite in se odločite po katerih bi poimenovali nove ceste.

Predsednik
komisije za poimenovanje cest
Maks Podlesnik

Glavnina predlogov za poimenovanje cest in ulic v Velenju se je nanašala na zgodovino narodnoosvobodilnega boja, domača zemljepisna imena in naravne značilnosti domače pokrajine ter na prepoznavne slovenske književnike. Dokument hrani Zgodovinski arhiv Celje (SI_ZAC/0417).

Graške gore se je zaradi dogodkov, ki so se tam odvili med 2. svetovno vojno, prijelo tudi ime »gora jurišev«. Na Graški gori je bil že v prvih mesecih 2. svetovne vojne ustanovljen Štajerski bataljon, julija 1942 Šaleška četa, najbolj zaznamovala pa jo je XIV. udarna partizanska divizija, katere legendarno zgodbo s spominsko sobo in spominskim parkom na Graški gori predstavlja Muzej Velenje. Avtor fotografij: Blaž Verbič.

Kot talec je bil ustreljen 24. avgusta 1941. Zidanškova brigada je bila poimenovana po Milošu Zidanšku, ki je od začetka okupacije organiziral narodnoosvobodilno gibanje v severovzhodni Sloveniji, bil član vrhovnega poveljstva slovenskih partizanskih čet in udeleženec najuspešnejših akcij štajerskih partizanov. V spopadu z Italijani je padel 6. februarja 1942.

Naziv »narodni heroj« je bil kot častna oznaka za posebno junaške pripadnike narodnoosvobodilnega boja prvič uporabljen decembra 1941. Istoimensko odlikovanje (red) so podeljevali od 15. avgusta 1943. Med vojno, večinoma pa po njej, so bili z redom narodnega heroja odlikovani najhrabrejši posamezniki, uspešni poveljniki, najvišji politični voditelji, enote in mesta. Podeljenih je bilo 1383 redov, od tega 1322 posameznikom. Red narodnega heroja je prejelo 170 Slovencev.

V Velenju imamo tudi **PARTIZANSKO CESTO** in **CESTO TALCEV**. Slednja je bila poimenovana v spomin na talce, ki so jih ustrelili na starem velenjskem sejmišču (pri hotelu Razgoršek), lahko pa jo seveda razumemo tudi kot poklon vsem za svobodo ustreljenim v času 2. svetovne vojne. **CESTA BRATOV MRAVLJAKOV** je poimenovana po bratih Božu in Dušanu Mravljaku. Božo Mravljak je bil rojen 2. avgusta 1917 v Šoštanju. Že pri devetnajstih letih se je včlanil v komunistično partijo in še pred drugo svetovno vojno doživel vojno izkušnjo v Španiji v času španske državljanske vojne. Takoj po začetku 2. svetovne vojne se je vključil v odporniško gibanje in bil med organizatorji partizanskega napada na Šoštanj oktobra 1941. Boža Mravljaka so Nemci v Celju ujeli in ga 3. aprila 1942 ustrelili kot talca. Dušan Mravljak se je rodil 21. februarja 1914 v Šoštanju in se je partizanom pridružil spomladi 1942. Deloval je kot štabni

Božo Mravljak

Dušan Mravljak

Spomenik 25-im talcem, ustreljenim na starem velenjskem sejmišču 25. januarja in 18. decembra 1944. S prvim streljanjem so Nemci skušali prestrašiti prebivalce in jih odvrniti od odpora, drugo je bilo maščevanje za likvidacijo nemško usmerjenega čevljarja iz Velenja.

zdravnik. Padel je 8. januarja 1943 na Osankarici. Simon Blatnik, katerega ime nosi **CESTA SIMONA BLATNIKA**, se je rodil 15. oktobra 1888 v Črešnjevcu pri Slovenski Bistrici. Kot trgovec je leta 1919 prišel v Staro vas, kjer je odprl svojo trgovino. S sodelavci je ustanovil Kmetijsko podružnico in postal njen predsednik. Dolga leta je bil tudi predsednik Rdečega križa, funkcionar velenjskega Sokola ter v letih 1920–1922 načelnik velenjskega gasilskega društva. Kot član Slovenske ljudske stranke je bil leta 1927 izvoljen za poslanca prve mariborske oblastne skupščine. Takoj po okupaciji se je pridružil osvobodilnemu gibanju. Bil je tudi eden od treh Šalečanov, ki so podpisali proglas gibanja ljudske fronte oziroma Zveze delovnega ljudstva Slovenije. Prvič so ga Nemci aretirali decembra 1941, po aretaciji maja 1942 pa so ga 8. junija 1942 v Mariboru ustrelili. Dokumenta, ki bi povedal, po katerem Stanetu je poimenovana **STANETOVA CESTA**, nismo našli, a lahko z veliko gotovostjo zapišemo, da ji je ime dal Franc Rozman – Stane, narodni heroj, komandir Narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije. Leta 1980 je ulico v Velenju dobil tudi narodni heroj Peter Stante – Skala, ki je bil med drugim tudi komandant IV. operativne cone. Prvotno ime ulice je bilo Cesta Petra Stanteta – Skale, a je bila leta 1982 preimenovana v **STANTETOVO ULICO**. Zanimiva je tudi zgodovina poimenovanja **ULICE DUŠANA KVEDRA**, saj je iz dokumentov moč sklepati, da je pri poimenovanju pravzaprav prišlo bodisi do napake bodisi do spremembe »v zadnjem hipu«, ki pa ni bila nikjer zabeležena. V Uradnem vestniku Skupščine občine Velenje z dne 4. februarja 1976 je namreč zapisano, da sta Skupščina občine Velenje in Zbor krajevnih skupnosti sprejela odlok o poimenovanju cest in ulic v naselju Konovo, po katerem naj bi se ena od ulic

Simon Blatnik

Pocajtova hiša s podružnico trgovine Simona Blatnika v Starem Velenju okoli leta 1930

imenovala po Zofki Kveder. Ulice Zofke Kvedrove v Velenju ni, prav tako ni dokumenta o njenem morebitnem preimenovanju. Tudi prebivalci Konovega se ne spomnijo, da bi se katerakoli ulica v njihovem naselju kadarkoli imenovala po Zofki Kveder. In kdo sta bila Zofka Kveder in Dušan Kveder? Zofka Kveder velja za eno prvih slovenskih pisateljic in je prva pisateljica, ki je bila uvrščena v zbirko *Zbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev*. Njeno ustvarjanje se je dotikalo predvsem socialnih in ženskih vprašanj. Dušan Kveder je bil španski borec, partizan, general in diplomat.

Leta 1961 so eno od velenjskih cest, **VOJKOVO CESTO**, poimenovali po Janku Premrlu – Vojku, partizanskem poveljniku, ki je bil med prvimi Slovenci, odlikovanimi z redom narodnega heroja, **ČUFARJEVA CESTA** pa je ime dobila po Tonetu Čufarju, partizanu in književniku.

Dve velenjski cesti, **CESTA BORISA KRAIGHERJA**, in Kidričeva cesta, nosita imeni dveh vodilnih slovenskih politikov medvojnega in povojnega obdobja. Cesta Borisa Kraigherja je bila do leta 1972, ko so jo poimenovali po članu slovenske delegacije AVNOJ-a ter povojnem slovenskem ministru za notranje zadeve in predsedniku Zveznega izvršnega sveta za gospodarstvo, ki je pripravil reformo jugoslovanskega gospodarstva, odcep Prešernove ceste. **KIDRIČEVA CESTA** je ena najstarejših cest v Velenju, saj je bila poimenovana leta 1956. Takrat sta od prvih sedmih velenjskih cest le dve dobili ime osebe. Poleg Stanetove ceste torej še cesta, poimenovana po Borisu Kidriču, članu ožjega vodstva Osvobodilne fronte in političnem komisarju glavnega poveljstva partizanske vojske, članu predsedstva drugega zasedanja AVNOJ-a, ki se je po vojni zaradi svojih gospodarskih idej pogosto znašel v hudih sporih z zveznimi organi.

Gradnja velenjskega mestnega središča ob Kidričevi cesti leta 1958

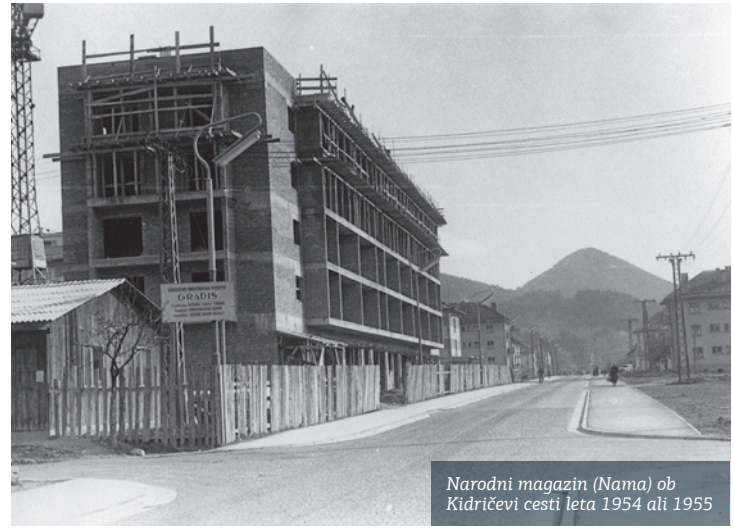

Narodni magazin (Nama) ob Kidričevi cesti leta 1954 ali 1955

SREBOTNIKOVA CESTA, ki povezuje Cesto talcev in Štrbenkovo cesto, nosi ime Jožeta Srebotnika, Velenjčana. Izučen pek je bil še pred začetkom vojne član SKOJ-a (SKOJ: Savez komunistične omladine Jugoslavije; slovensko Zveza komunistične mladine Jugoslavije), ob začetku vojne pa se je pridružil partizanom. Bil je prvi Šalečan, ki je padel v spopadu z okupatorjem, star komaj sedemnajst let.

ŠTRBENKOVA CESTA je dobila ime po Karlu Štrbenku, rojenem leta 1907. Osnovno šolo je obiskoval v Škalah, v Šoštanju pa deško meščansko šolo. Izobraževanje je nadaljeval na letalski šoli v Mostarju. Leta 1930 je postal pilot lovskega letala. V 2. svetovno vojno je stopil kot narednik, vodnik III. razreda. Vojaški pilot lovec je bil v zračnem spopadu 6. aprila 1941 nad Beogradom med branilci. V prvem zračnem spopadu je uspešno sestrelil eno od sovražnih letal, njegovo letalo pa je bilo močno poškodovano. Kljub temu mu je uspelo pristati. Po pristanku je zaprosil komandanta za vzlet z brigadnim komandnim letalom. Priletel je v jato nemških lovcev. Obkoljen z vseh strani je sestrelil eno od nemških letal, nato pa strmoglavil v Glogonjskem Ritu, kjer je tudi pokopan.

Po pričevanjih ni dvoma, da je leta 1976 poimenovana **MADARJEVA ULICA** ime dobila po Otonu Maderju, ki je bil eden prvih udeležencev upora proti okupatorju v Šaleški dolini. Rojen je bil 15. marca 1918 v Škalah. Leta 1940 je postal član Komunistične partije Slovenije. Zaradi političnega udejstvovanja je bil zaprt v Nemčiji, a mu je uspelo pobegniti in se je vrnil v Škale. Ko je 15. maja 1942 bežal pred nemško vojsko, so ga ustrelili. Pravilno bi seveda bilo, da bi se ulica imenovala Maderjeva, a je kot kaže prišlo do slovnične oziroma »tiskarske« napake, ki je bila

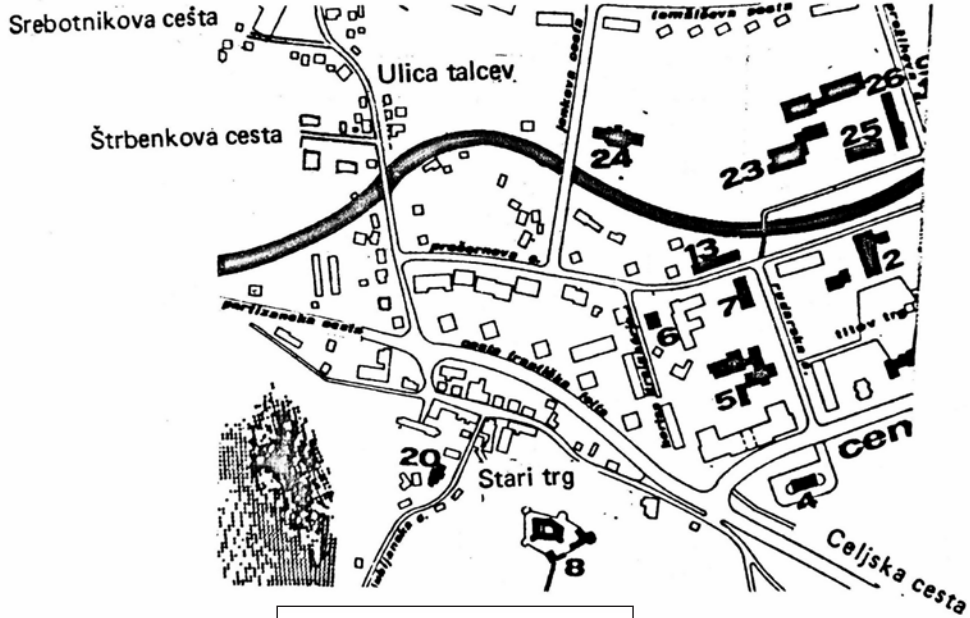

Predlog krajanov za poimenovanje cest v Starem Velenju (objavljeno v: Krajevna skupnost Staro Velenje, Stara vas, Velenje, Titovo Velenje. Titovo Velenje, 1984.);

Skupščina občine Velenje je na podlagi 8. člena zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80) in 139. člena Statuta občine Velenje (Uradni vestnik občine Velenje št. 4/84) na seji zbora krajevnih skupnosti dne 27. novembra 1984 sprejela

ODLOK
o preimenovanju Celjske ceste v mestu Titovo Velenje

1. člen

S tem odlokom se določi naziv ulic v mestu Titovo Velenje, nastalih iz dosedanje Celjske ceste, in sicer:

CESTA TALCEV — od železniške postaje do križišča s Foitovo cesto
SREBOTNIKOVA CESTA — odcep od hiše Camlek do hal EKO
STARI TRG — skozi Staro Velenje
ŠTRBENKOVA CESTA — odcep do Tiskarne REK
CELJSKA CESTA — od Rdeče dvorane do občinske meje pri Obircu

2. člen

Hišne številke v skladu s tem odlokom določi občinska geodetska uprava.

3. člen

Izsek iz osnovnega grafičnega prikaza RTE in EHIŠ se hrani na občinski geodetski upravi.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Velenje.

Predsednica
Zbora krajevnih skupnosti
Boža Steiner

Številka: 015-2/84-1
Datum: 27. 11. 1984

Odlok o preimenovanju Celjske ceste iz leta 1984 (vir: Mestna občina Velenje)

opažena prepozno. Če bi se stanovalci odločili za popravek, bi to pomenilo strošek zanje in za občino. Občina, ki skrbi za ustrezno označevanje ulic in postavitev tabel, bi morala financirati ta del, stanovalci (lastniki ali upravniki stavb) pa stroške tabel s hišnimi številkami in spremembe naslova na osebnih dokumentih.

V času vojne je Oton Mader tudi literarno ustvarjal. Avtobiografijo z naslovom Zakaj sem postal komunist ali Namen moje življenjske poti je maja 1942 zakopal na Arličevi njivi v Škalah. Po vojni so jo našli. V njej je pisal o svojem otroštvu in o razmerah v Škalah pred vojno. Predvsem so zanimivi opisi razpoloženja prebivalcev Šaleške doline po prihodu okupatorja. Nekaj odlomkov iz Maderjeve avtobiografije je v svoji knjigi Narodnoosvobodilni boj v Šaleški dolini objavil dr. Milan Ževart.

ŽAROVA CESTA nosi partizansko ime Karla Prediha, rojenega 5. avgusta 1920 v Velenju. Predihova družina se je iz Trsta v Velenje preselila po 1. svetovni vojni in je bila med prvimi, ki jih je okupator izselil iz Velenja. Karel Predih je leta 1941 postal partizan Kranjske čete. Ko so Nemci četo uničili, se je vrnil na Primorsko. Nemci so ga nato zaprli. Ko so ga peljali na streljanje, mu je uspelo pobegniti. Takrat si je izbral partizansko ime, v katerem je s črkama Ž in A ponazoril konec in začetek življenja, dodal pa jima je R, saj je uspešen beg z morišča v Mostah dojel kot ponovno rojstvo. Žar je kot član Selške čete padel 8. septembra 1942.

Ni naključje, da je večina ulic, poimenovanih po borcih in dogodkih iz časa narodnoosvobodilnega boja, v Pesju. Razvoj Pesja je tesno povezan z razvojem velenjskega premogovnika in konec 19. ter v prvi polovici 20. stoletja so večino prebivalcev Pesja predstavljali delavci premogovnika in

»Slovensko inteligenco so takoj pozaprli in duhovščino. Ravno s tem pa so si začeli jamo kopati, ker so tudi klerikalci prišli na našo stran.«

Iz avtobiografije Otona Maderja. Vir: Ževart, Milan. Narodnoosvobodilni boj v Šaleški dolini. Ljubljana, 1977.

Razglednica je bila izdana leta 1914, iz Škal pa poslana leta 1918. Tega leta se je v Škalah rodil Oton Mader. Razglednico hrani Muzej Velenje.

njihove družine, zato je razumljivo, da se je tukaj izoblikovalo prvo središče delavskega gibanja v dolini. Leta 1926 je bila v Pesju ustanovljena prva ilegalna partijska celica na celjskem območju. Iz vrst komunistov, SKOJ-evcev in sodelavcev delavskih društev v Pesju je izšla večina organizatorjev vstaje leta 1941. To je terjalo tudi svoj davek, saj so Nemci veliko prebivalcev Pesja aretirali, odpeljali v koncentracijska taborišča ali zapore, v izgnanstvo v Srbijo, mnoge pa so tudi ustrelili kot talce. V borbi z okupatorjem je padlo 25 borcev iz Pesja, 23 prebivalcev Pesja so ustrelili v celjskih in mariborskih zaporih, 26 jih je umrlo v koncentracijskih taboriščih, nekaj pa ob bombardiranju premogovnika. Ko sta leta 1975 naselji Pesje in Preloge postali mestni območji Velenja, so imena dobile naslednje ulice:

ŠOLNOVA ULICA, poimenovana po zavedni slovenski družini Šoln iz Šoštanja; starša sta umrla v taborišču, štirje sinovi in hči pa so bili ustreljeni v zaporu in kot borci partizanskih čet;

ŠPEGLOVA ULICA, poimenovana po Vincencu (Vinku) Špeglu, rojenem 19. julija 1921 v Stari vasi, zaposlenem v rudniku Zabukovica; redno je prihajal na obisk v Pesje in se takoj po okupaciji povezal z aktivisti v Šaleški dolini; Nemci so ga odpeljali v celjske zapore in od tam v Maribor, kjer so ga 23. septembra 1941 ustrelili; podobna usoda je nekoliko kasneje doletela tudi njegovega brata Cirila, ki so ga Nemci 6. januarja 1942 ustrelili v Celju;

TOLEDOVA ULICA, poimenovana po Mihu Pintarju – Toledu, rojenem 2. aprila 1913 v Šentrupertu; Toledo je po začetku španske državljanske vojne zapustil službo učitelja v Beli krajini in se v Španiji pridružil mednarodnim brigadam;

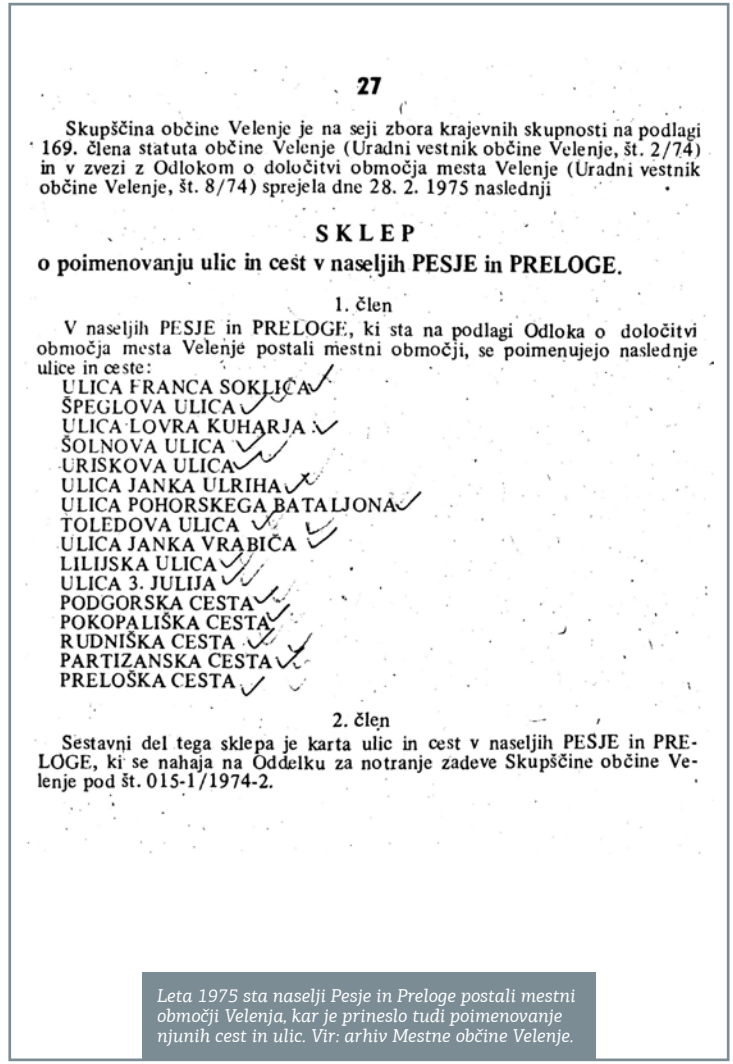

27

Skupščina občine Velenje je na seji zbora krajevnih skupnosti na podlagi 169. člena statuta občine Velenje (Uradni vestnik občine Velenje, št. 2/74) in v zvezi z Odlokom o določitvi območja mesta Velenje (Uradni vestnik občine Velenje, št. 8/74) sprejela dne 28. 2. 1975 naslednji

SKLEP

o poimenovanju ulic in cest v naseljih PESJE in PRELOGE.

1. člen

V naseljih PESJE in PRELOGE, ki sta na podlagi Odloka o določitvi območja mesta Velenje postali mestni območji, se poimenujejo naslednje ulice in ceste:

ULICA FRANCA SOKLIČA
ŠPEGLOVA ULICA
ULICA LOVRA KUHARJA
ŠOLNOVA ULICA
URISKOVA ULICA
ULICA JANKA ULRIHA
ULICA POHORSKEGA BATALJONA
TOLEDOVA ULICA
ULICA JANKA VRABIČA
LILIJSKA ULICA
ULICA 3. JULIJA
PODGORSKA CESTA
POKOPALIŠKA CESTA
RUDNIŠKA CESTA
PARTIZANSKA CESTA
PRELOŠKA CESTA

2. člen

Sestavni del tega sklepa je karta ulic in cest v naseljih PESJE in PRELOGE, ki se nahaja na Oddelku za notranje zadeve Skupščine občine Velenje pod št. 015-1/1974-2.

Leta 1975 sta naselji Pesje in Preloge postali mestni območji Velenja, kar je prineslo tudi poimenovanje njunih cest in ulic. Vir: arhiv Mestne občine Velenje.

iz francoske internacije se je preko Nemčije vrnil v Slovenijo in se avgusta 1941 priključil šaleški partizanski skupini; leta 1942 je postal komandir; 3. junija 1942 je padel v Lokovici pri Šoštanju, ko je skušal rešiti ranjenega soborca;

ULICA JANKA ULRIHA, poimenovana po Janku (Janezu) Ulrihu, komunistu in SKOJ-evcu; sopredsedniku delavsko prosvetnega društva Vzajemnost; Ulrih je bil voditelj in pobudnik političnega ter kulturnega življenja v Pesju; vodil je pevski kvartet Sraka; leta 1940 je utonil pri reševanju utopljenca v takratnem Plevelovem jezeru;

ULICA JANKA VRABIČA, poimenovana po domačinu, SKOJ-evcu, ki je bil leta 1941 izgnan v Srbijo, kjer je padel kot borec Šumadijskega odreda;

URISKOVA ULICA, poimenovana po Jožetu Urisku – Trpinu, rojenem 18. februarja 1918 v Ljubljani; delal in živel je pri svoji materi v Šoštanju; bil je eden izmed ustanoviteljev društva »Zarja« v Pesju; leta 1937 je postal član Komunistične partije Jugoslavije; že pred okupacijo so ga poslali v ujetništvo v Nemčijo, od koder se je vrnil leta 1942 in se zaposlil v mizarski delavnici v Topolšici; z ženo Pepco sta se junija 1942 pridružila Šaleški četi; oba sta padla kot borca Pohorskega bataljona 8. januarja 1943;

ULICA FRANCA SOKLIČA, poimenovana po Francu Sokliču s partizanskim imenom Brko, ki se je rodil 3. decembra 1911 na Gomilskem; delal je v velenjskem premogovniku; leta 1936 se je priselil v Pesje in se takoj včlanil v delavsko društvo »Zarja«; po okupaciji se je pridružil osvobodilnemu gibanju; padel je 17. septembra 1941 in velja za prvega partizana, ki je padel na Pohorju in drugega šaleškega partizana, ki je padel v boju proti okupatorju;

Franc Soklič – Brko

Janko Vrabič

Jože Urisk – Trpin

Miha Pintar – Toledo

ULICA POHORSKEGA BATALJONA, v katerega bojih je padlo enajst šaleških partizanov, med njimi tudi dr. Dušan Mravljak-Mrož.

Med velenjskimi cestami in ulicami najdemo le dve imeni, izhajajoči iz starejših zgodovinskih obdobij, od katerih pa lahko za eno upravičeno domnevamo, da je cesti dalo ime posredno. **GUBČEVA CESTA**, ki nosi ime Matije (Ambroža) Gubca, najpomembnejšega voditelja velikega slovensko-hrvaškega kmečkega upora 1573. leta, je bila poimenovana leta 1961, ko so ceste in ulice v Velenju poimenovali ali po kulturnikih ali pa z imeni, izhajajočimi iz obdobja narodnoosvobodilnega boja. Tako bi lahko, enako kot na primer Bračičeva, Šercerjeva, Tomšičeva, Šlandrova in Zidanškova cesta, tudi Gubčeva cesta ime dobila po Gubčevi brigadi, eni prvih organiziranih brigad na Slovenskem, med katere borci so bili tudi partizani iz Šaleške doline.

Med osebnostmi, katerih ime nosijo velenjske ceste in ulice je tudi Franjo Malgaj, vojaški častnik iz 1. svetovne vojne, pesnik in borec za severno mejo. Na Konovem imamo od leta 1976 **MALGAJEVO ULICO**.

V Velenju je za zdaj le ena cesta, poimenovana po osebi iz povojne zgodovine Šaleške doline – **JERIHOVA CESTA**. Ime je dobila po Avgustu Jerihi, ki se je leta 1956 kot pomočnik direktorja zaposlil na Rudniku lignita Velenje, od leta 1966 pa je bil pomočnik generalnega direktorja podjetja Gorenje. Ob tem je opravljal več družbenopolitičnih funkcij. Med drugim je bil podpredsednik Skupščine občine Velenje in podpredsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Velenje. S svojim delovanjem je vplival na gradnjo modernega Velenja in prispeval k razvoju turizma v Šaleški dolini. Umrl je leta 1978 in leto kasneje je Zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Velenje sprejel sklep o poimenovanju ene izmed cest v Velenju po njem.

Soglasje, ki so ga k poimenovanju ceste po Avgustu Jerihi podali njegovi najožji sorodniki (vir: SI_ ZAC/0417).

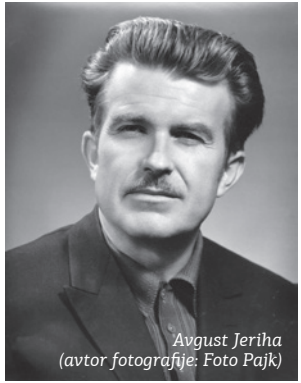

Avgust Jeriha (avtor fotografije: Foto Pajk)

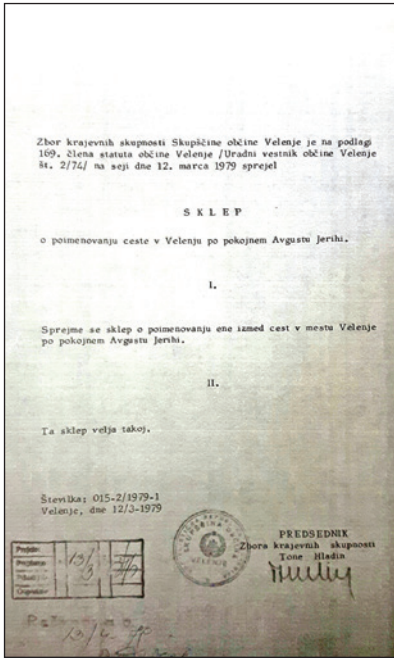

Zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Velenje je na podlagi 169. člena statuta občine Velenje /Uradni vestnik občine Velenje št. 2/74/ na seji dne 12. marca 1979 sprejel

S K L E P

o poimenovanju ceste v Velenju po pokojnem Avgustu Jerihi.

I.

Sprejme se sklep o poimenovanju ene izmed cest v mestu Velenje po pokojnem Avgustu Jerihi.

II.

Ta sklep velja takoj.

Številka: 015-2/1979-1
Velenje, dne 12/3-1979

PREDSEDNIK
Zbora krajevnih skupnosti
Tone Hladin

Sklep o poimenovanju ceste po Avgustu Jerihi (vir: SI_ZAC/0417)

NARAVNE ZNAČILNOSTI IN ZEMLJEPISNA IMENA

Večina od 26-ih cest in ulic, katerih poimenovanje izhaja iz naravnih značilnosti in zemljepisnih imen, je ime dobila po lokalnih naseljih in naravnih značilnostih (npr. **CESTA NA GRIČ**, **CESTA NA VRTAČE**, **CESTA POD PARKOM**, **CESTA V BEVČE**, **DEBERCA**, **GORIŠKA CESTA**, **KONOVSKA CESTA**, **PODGORSKA CESTA**, **ŠENBRIŠKA CESTA**, **ŠALEK**), nekaj pa je takih, ki nosijo imena slovenskih pokrajin in mest: **LJUBLJANSKA CESTA**, **CELJSKA CESTA** in **KOROŠKA CESTA**. Dve ulici sta dobili ime po mestih, s katerima je Velenje v preteklosti sodelovalo: **SPLITSKA ULICA** in **SUBOTIŠKA CESTA**. Subotiška cesta je bila poimenovana leta 1972, Splitska ulica pa leta 1976, ko je ime po prijateljskem (»pobratenem«) mestu dobila tudi Ulica Vrnjačke Banje, ki pa je bila leta 1993 preimenovana v Koželjskega ulico.

ŠMARŠKA CESTA je bila poimenovana leta 1968, ko je Svet za splošne in notranje zadeve Skupščine občine Velenje sprejel odredbo o poimenovanju ceste od cerkve sv. Martina do domačije Plazl. Cesto, ki je od Plazla tekla do zaselka Selo, so poimenovali Selska cesta, a so ta del ceste čez nekaj let preimenovali v Cesto na Selo, leta 1993 pa v Šmarško cesto. Ime **SELO** se je še vedno ohranilo,

Tlakovanje ceste proti nekdanjemu kinu

Pogled na del naselja Šmartno, ki mu je ime dala cerkev sv. Martina.

Spominska značka, izdana ob asfaltiranju cest na Konovem leta 1974 (vir: Zbirka značk Muzeja Velenje)

saj nekaj hiš v krajevni skupnosti Konovo še nosi naslov z imenom zaselka (do leta 1975 so hiše v Selu nosile naslov Paka), v katerem je bila nekoč tudi železniška postaja proge, ki je od Velenja vodila proti Dravogradu.

Iz dokumentov o poimenovanju cest in ulic je razvidno, da so prebivalci želeli ohranjati domača, med ljudmi uveljavljena imena. Tako so na primer za Gregorčičevo cesto predlagali imena Cesta pod Šmartnem, Šmarška cesta, Cesta na pušo, Gozdna cesta.

ŠKALSKA CESTA nosi ime enega najstarejših naselij v Šaleški dolini, v katerem je nekoč stala tudi najstarejša šaleška cerkev, ki so jo zaradi posledic izkopavanja premoga skupaj s celim starim središčem Škal leta 1951 porušili. Nekaj opreme iz cerkve sv. Jurija, zgrajene v 10. stoletju, je zdaj na ogled v kapeli Velenjskega gradu. **ŠALEŠKA CESTA** je poimenovana po naselju Šalek, to pa, kakor tudi Šaleška dolina, po gradu Šalek. Grad Šalek je bil prvič omenjen leta 1278, a je zelo verjetno stal že prej, saj viri že leta 1264 omenjajo šaleške viteze. Naselje pod gradom je obsegalo nekaj domačij, cerkev in vaško gostilno, v 80-ih letih 20. stoletja pa je ob njem zraslo blokovsko naselje, skozi katerega teče cesta z imenom Šalek. Spomin na grad ohranja tudi **LILIJSKA ULICA** v Pesju. Leta 1975 je bila poimenovana po dvorcu Limbar (Lilienberg/Lilijski grič), nasledniku istoimenskega gradu, ki je najverjetneje stal na hribu Gradišče, nasproti podružnične cerkve sv. Jakoba v Zabrdu pri Velenju. Dvorec Limbar (Lilijski grič) je bil nekaj časa v lasti Daniela pl. Lappa, nekdanjega lastnika velenjskega premogovnika. Ta ga je pred 1. svetovno vojno prodal državi in v njem so uredili rudarska stanovanja.

Grad Šalek, najstarejši grad v Šaleški dolini, je dvakrat pogorel; prvič leta 1676, drugič leta 1770. Po drugem požaru ga niso več obnavljali.

Dvorec Limbar, bakrorez Georga Matthaeusa Vischerja iz leta 1681 (Muzej Velenje hrani nekoliko kasnejši odtis)

Šaleška cesta okoli leta 1959

V Velenju imamo tudi **CESTO NA JEZERO**. Ko so jo leta 1961 poimenovali, so imeli v mislih poimenovanje po naselju v prvi polovici 50-ih let zgrajenih enodružinskih hiš, ki so mu tedaj rekli Jezero. Ime naselja se je sčasoma izgubilo, ostala pa je velika začetnica v imenu ceste. Tudi naselje je, za razliko od tistega, po katerem nosi ime **PRELOŠKA CESTA**, ostalo. Preloge so bile staro naselje v osrednjem delu Šaleške doline, ki je zaradi posledic izkopavanja premoga dobesedno izginilo. Spomin nanj s svojim naslovom ohranjajo le še tri hiše, ki so z odlokom republiške skupščine leta 1979 postale del Velenja. Premogovnik Velenje (takrat še Rudnik lignita Velenje) je zaradi intenzivnega pridobivanja premoga v Prelogah odkupil 56 stavb, ki so jih nato porušili, prebivalci pa so si poiskali nadomestne domove v Pesju, Podkraju in v drugih okoliških naseljih ter v mestu Velenje.

V 80-ih letih je za Belim dvorom (dvorcem Gorica) nastala nova soseska individualnih hiš, katere cesto so leta 1983 poimenovali Ulica 3. bataljona VDV. Vojska državne varnosti (VDV) je bila v Sloveniji oblikovana marca 1944, sestavljena pa je bila iz treh brigad in bataljona za posebne naloge. Med 2. svetovno vojno in po njej je VDV delovala kot oboroženi organ varnostno-obveščevalne službe OZNA. Po osamosvojitvi Slovenije se je Skupščina občine Velenje odločila za preimenovanje ulice, ki je novo ime **LIPA** dobila po starem drevesu, ki je raslo v naselju in bilo njegova posebnost. Stara Bezlajeva lipa se je pred leti posušila in krajani so na njeno mesto posadili novo.

Za Velenje vemo, da je mesto, obdarjeno z velikim številom sončnih dni in kar nekaj njegovih naselij stoji na prisojnih, večino časa s soncem obsijanih legah. Tako glede

Gradnja enodružinskih hiš v naselju Jezero v 50-ih letih 20. stoletja

Enodružinske hiše naselja Jezero v 60-ih letih 20. stoletja (avtor fotografije: Ludvik Mali)

Okolico jezera so z udarniškim delom urejali v letih 1952 in 1953. Svečanost 14. junija 1953 je pomenila začetek živahnega dogajanja ob takratnem Turističnem jezeru.

na priljubljenost poimenovanja po soncu (v Sloveniji je kar 41 tako poimenovanih cest in ulic) niti ne čudi preveč, da imamo v Velenju kar tri ceste, poimenovane po soncu. Te so **SONČNI GRIČ**, **SONČNA POT** in **PRISOJNA CESTA**. Imamo pa v našem mestu tudi Sončni park, dragocen spomenik kulturne in naravne dediščine, ki ga odlikujeta posebna krajinska ureditev in bogastvo drevesnih vrst ter grmovnic.

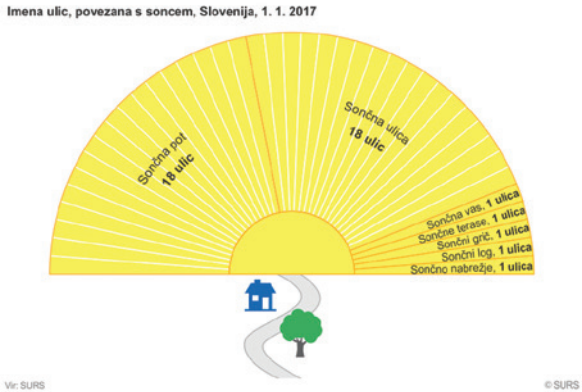

Imena ulic, povezana s soncem, so v Sloveniji pogosta. V Velenju so ulice s takšnim imenom tri. Vir: SURS.

Bazenček v Sončnem parku, katerega dno krasi mozaik Atlantida kiparja Cirila Cesarja, po obnovi leta 2013.

Velenje s Sončnim parkom leta 1965

KULTURA

V Velenju je kar nekaj cest in ulic, s katerimi je mesto počastilo slovenske pesnike, pisatelje in druge kulturne ustvarjalce. Med prvimi velenjskimi cestami in ulicami, ki so jih po zaslužnih slovenskih kulturnikih poimenovali leta 1961, so Aškerčeva, Cankarjeva, Čopova, Erjavčeva, Jenkova, Jurčičeva, Kersnikova, Levstikova, Prešernova, Prežihova, Stritarjeva in Vodnikova cesta. Ko so leta 1966 določali imena cest na območju krajevne skupnosti Šmartno, so po književnikih poimenovali tri: Finžgarjevo, Gregorčičevo in Tavčarjevo cesto. Na Konovem je leta 1976 ime pesnika ali pisatelja dobilo šest ulic: Bevkova, Kosovelova, Linhartova, Meškova, Trubarjeva in Župančičeva. Ker gre za splošno znane osebnosti, ne glede na to, da nikjer ni bilo posebej zabeleženo, po kom je cesta dobila ime, nejasnosti ni veliko. **AŠKERČEVA CESTA** je ime dobila po Antonu Aškercu, **BEVKOVA ULICA** po Francetu Bevku, **CANKARJEVA CESTA** po Ivanu Cankarju, **ČOPOVA CESTA** po Matiji Čopu, **FINŽGARJEVA CESTA** po Franu Saleškem Finžgarju, **GREGORČIČEVA CESTA** po Simonu Gregorčiču, **JURČIČEVA CESTA** po Josipu Jurčiču, **KERSNIKOVA CESTA** po Janku Kersniku, **KOSOVELOVA ULICA** po Srečku Kosovelu, **LEVSTIKOVA CESTA** po Franu Levstiku, **LINHARTOVA ULICA** po

Velika Cankarjeva ljubezen, Ana (Nuša) Lušin, poročena Bregant, je poučevala v šoli v Plešivcu. Pokopana je na tamkajšnjem pokopališču.

Gradnja zgradb leta 1958 na bodoči Cankarjevi cesti

Antonu Tomažu Linhartu, **MEŠKOVA ULICA** po Francu Ksaverju Mešku, **PREŠERNOVA CESTA** po Francetu Prešernu, Prežihova cesta po Prežihovem Vorancu, **STRITARJEVA CESTA** po Josipu Stritarju, **TAVČARJEVA CESTA** po Ivanu Tavčarju, **TRUBARJEVA ULICA** po Primožu Trubarju, **VODNIKOVA CESTA** po Valentinu Vodniku, **ŽUPANČIČEVA CESTA** pa po Otonu Župančiču. Dvomi so se občasno pojavljali pri Erjavčevi in Jenkovi cesti. Kar nekaj oseb s priimkom Erjavec je zaznamovalo slovensko umetnost, znanost, šport in politiko. A ker je bila **ERJAVČEVA CESTA** poimenovana v sklopu poimenovanj po književnikih, lahko upravičeno sklepamo, da nosi ime Frana Erjavca, pisatelja in naravoslovca. Prav tako lahko iz enakega razloga z veliko gotovostjo trdimo, da **JENKOVA CESTA** nosi ime pesnika Simona Jenka ter ne skladatelja in dirigenta Davorina Jenka.

Svoj čas sta bili v Velenju ena cesta in ena ulica poimenovani po isti osebi. Prežihove ceste danes v Velenju ni več, a leta 1975, ko so ob priključitvi naselja Pesje k mestu Velenje eno od tamkajšnjih ulic poimenovali **ULICA LOVRA KUHARJA**, *je še bila (tam, kjer je danes promenada). Glede na druga poimenovanja velenjskih ulic lahko sklepamo, da je šlo pri poimenovanju Prežihove ceste leta 1961 za poklon literarnemu ustvarjanju Lovra Kuharja, pri poimenovanju ulice v Pesju pa za poimenovanje zaradi njegovega političnega in narodnozavednega udejstvovanja. Lovro Kuhar je kot pisatelj najpomembnejši predstavnik slovenskega socialnega realizma, sicer pa je bil eden vodilnih slovenskih predvojnih komunistov in članov Osvobodilne fronte. Leta 1943 so ga predstavniki prostovoljne protikomunistične milice (MVAC) aretirali in ga predali okupatorjem. Ker je zavrnil sodelovanje z njimi, so ga poslali v koncentracijski taborišči Sachsenhausen in Mauthausen, od koder se je po koncu vojne vrnil v domače Kotlje. Po vojni je bil leta 1947 še poslanec v jugoslovanski ustavodajni skupščini, a pravega stika s komunistično oblastjo ni več našel, kar je pomenilo konec njegove politične poti.*

Anton Aškerc je med letoma 1894 in 1898 kot kaplan služboval v Škalah, verouk pa je poučeval tudi v Plešivcu. Bivanje v Škalah ga je navdahnilo za pesnitev z naslovom Delavčeva pesem o premogu.

Cerkev sv. Jurija v Škalah je bila najstarejša cerkev v Šaleški dolini. Leta 1951 so jo porušili zaradi ugrezanja tal. Nekaj opreme iz stare škalske cerkve je na ogled v kapeli Velenjskega gradu.

Dve velenjski ulici sta svoje ime dobili po kulturnikih, ki sta z mestom še posebej povezana. **KOŽELJSKEGA ULICA** tako kot velenjska glasbena šola nosi ime skladatelja in narodnega buditelja Frana Koruna, rojenega leta 1868 v Zgornjem Šaleku, ki si je vzdevek Koželjski nadel po hribu Koželj, čez katerega se je hodil h kmetu Maku v Šentilj učit igranja na citre. Koželjski je avtor prvega slovenskega učbenika za citre in tudi prvega slovenskega učbenika za violino.

Leta 1972 so del takratne Partizanske ceste od križišča s Cesto talcev do križišča s Šaleško cesto preimenovali v **CESTO FRANTIŠKA FOITA**. Šlo je za poklon češkemu kiparju in raziskovalcu Afrike, ki se je po 24-ih letih bivanja v Afriki vrnil v Evropo in se, ker domov na Češko zaradi političnih razmer ni mogel, nastanil v Velenju. V zameno za bogato afriško zbirko, ki še vedno navdušuje obiskovalce Velenjskega gradu, je mesto Foitu ponudilo stanovanje v novozgrajenem bloku na današnji Foitovi cesti. Foit je kmalu po selitvi v Velenje umrl v prometni nesreči. Cesta Františka Foita je danes edina cesta v Velenju, poimenovana po Neslovencu.

Citre Frana Koruna Koželjskega, avtorja prvega učbenika za citre v slovenskem jeziku (avtor fotografije: Blaž Verbič)

František Foit v Afriki

Spomin na Foita poleg po njem poimenovane ceste v Velenju z razstavo Afrika ohranja Muzej Velenje. Avtor fotografije: Blaž Verbič.

VELENJSKA IDENTITETA

Velenje je tipičen primer vpliva industrializacije na razvoj mesta in mestnega prebivalstva. Podobno kot v številnih drugih nastajajočih in rastočih mestih povojnega obdobja, je tudi v Velenju hitro začelo primanjkovati stanovanj. Novo naselje za potrebe delavcev premogovnika so začeli graditi že leta 1946. Sprva so za Velenje predvideli preproste dvoetažne dvojčke, bloke stanovanj za samske, nekaj nizov vrstnih hiš ter peščico enodružinskih hiš. Mesto naj bi imelo tudi železniško in avtobusno postajo, restavracijo, pošto, hotel, kulturni dom, kino, skladišče, osnovno šolo, gimnazijo, bolnišnico, upravo premogovnika, stadion in zadružni dom. Prve stavbe novega Velenja so bile grajene preprosto in so spominjale na predvojne delavske kolonije. Leta 1950 pa je na čelo velenjskega premogovnika prišel Nestl Žgank, ki je jasno začrtal ambiciozno vizijo sodobnega mesta, »mesta v parku«, ki bo funkcionalno in estetsko ter bo omogočalo kakovostno in udobno bivanje. Do leta 1954 so zgradili stanovanja za več kot tisoč ljudi, v začetku leta 1956 pa so sprejeli sklep, da mora Velenje postati gospodarsko in kulturno središče Šaleške doline s 30.000 prebivalci. Z urbanističnim načrtom iz leta 1957 so mestno središče z območja okoli Sončnega parka prestavili na levi breg Pake ter začeli z gradnjo in urejanjem mesta po načelih mednarodnega

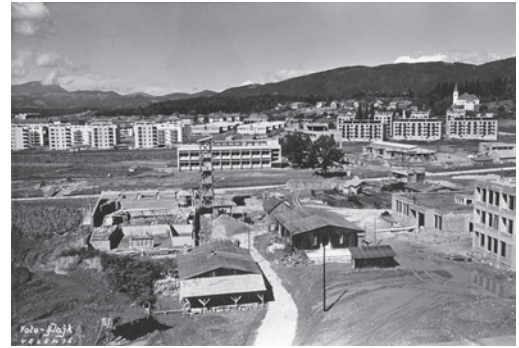

Dom kulture, restavracija Delavski klub, ljudska univerza, lekarna in zdravstveni dom v nastajanju (avtor fotografije: Foto Pajk)

Množica na Titovem trgu ob odprtju mestnega središča 20. 9. 1959 (avtor fotografije: Pelikan)

Med letoma 1947 in 1959 so Velenjčani opravili 558.000 udarniških ur, od leta 1959 do 1964 pa nekaj manj kot 450.000 ur. Fotografija je bila posneta ob postavitvi spomenika Maršal Tito 25. junija 1977.

sloga – moderne. Velenje so v veliki meri zgradili s tako imenovanim udarniškim delom zaposlenih v premogovniku in njihovih družinskih članov. Sodelovanje v udarniških akcijah je bilo pogoj za pridobitev stanovanjske pravice.

Mestno središče novega Velenja je bilo z veliko slovesnostjo na Titovem trgu uradno odprto 20. septembra 1959, ko so končali gradnjo 750-ih družinskih stanovanj. Ta dan štejemo za »rojstvo« mesta Velenje in ga v mestni občini Velenje praznujemo kot občinski praznik.

V takratni Socialistični federativni republiki Jugoslaviji so Velenje razumeli in predstavljali kot najlepši dokaz uspešnosti sistema samoupravnega socializma. Tako imenovani »socialistični čudež« so si prihajale ogledovat različne delegacije iz domovine in tujine.

Odraz industrializacije, urbanizacije in rasti mesta v obdobju socializma so tudi imena nekaterih velenjskih cest in ulic, ki smo jih uvrstili v skupino, poimenovano Velenjska identiteta.

RUDNIŠKA CESTA, ki mesto povezuje s premogovnikom, je ime dobila leta 1975. Premogovnik je imel pri razvoju Velenja seveda poglavitno vlogo. Pred 2. svetovno vojno je imel premogovnik v lasti približno 140 stanovanj za družine in 30 postelj za samce, v času vojne pa je zgradil še 20 stanovanj. Večina teh stanovanj je bila blizu jame Škale in v Pesju. Povojno vodstvo premogovnika pa v svojem razvojnem načrtu ni predvidevalo le gradnje stanovanj za zaposlene, ampak gradnjo celotnega mesta. Sodobne rešitve in zglede so iskali v tujini in tako je bilo Velenje med drugim prvo mesto v Jugoslaviji, ki je dobilo toplovodno ogrevanje (leta 1959). Med letoma 1945 in 1990 je premogovnik v

Stari jašek velenjskega premogovnika leta 1954 (avtor fotografije: Foto Pajk)

Stari jašek in termoelektrarna v Velenju okoli leta 1940

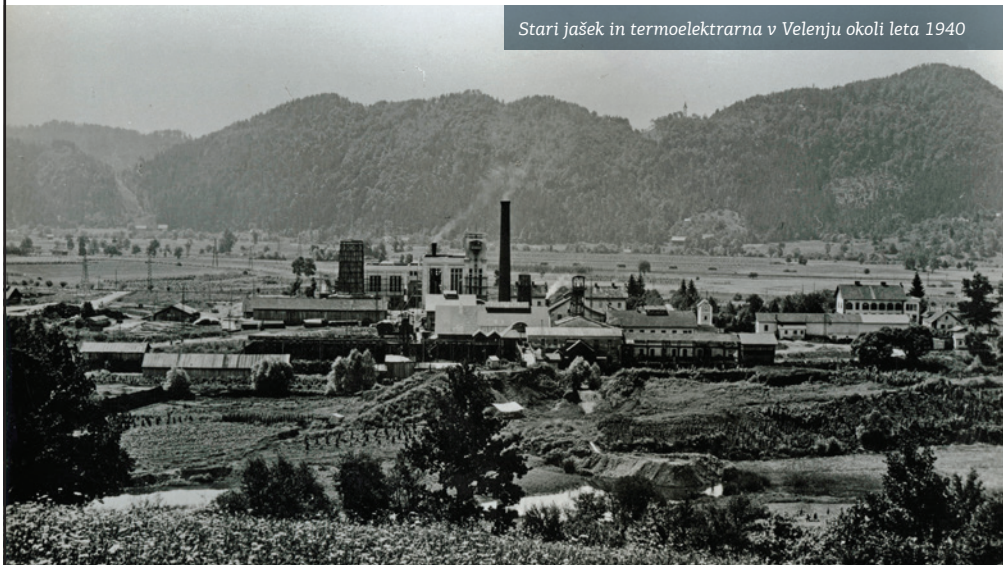

Velenju zgradil 5203 stanovanja. Premogovniški gradbeni obrat, ki je bil ustanovljen leta 1952, je zgradil tudi kulturni dom, premogovniško upravno stavbo (»stekleno direkcijo«), hotel, delavski klub in ljudsko univerzo ter nekaj drugih javnih objektov. Hkrati so zgradili večino komunalne infrastrukture ter sodelovali pri regulaciji Pake.

Tri leta pred Rudniško cesto je Velenje dobilo **RUDARSKO CESTO**. Odlok, s katerim so del takratne Šaleške ceste od križišča pri hotelu Paka do premogovniške upravne stavbe preimenovali v Rudarsko cesto, je bil sprejet leta 1972. Rudarska cesta je seveda poimenovana po rudarjih, delavcih velenjskega premogovnika. Velenjski premogovnik je leta 1945 zaposloval 836 ljudi, leta 1963 pa je imel že več kot 3000 zaposlenih. Ti so v Velenje prišli iz različnih krajev Šaleške doline, Slovenije in drugih republik takratne Jugoslavije. Leta 1950, ko je premogovnik zaposloval 1449 ljudi, so zaposleni prihajali iz 49 krajev.

Na rudarsko tradicijo Velenja opozarja tudi **ULICA 3. JULIJA** v Pesju, naselju, katerega velik del prebivalcev je bil zaposlen v premogovniku. Ulica je bila po rudarskem stanovskem prazniku poimenovana leta 1975, ko so ime dobile vse ceste in ulice v Pesju. Dan rudarjev se 3. julija praznuje v spomin na petdnevno gladovno stavko zasavskih rudarjev, ki se je začela 3. julija 1934. Viri o praznovanju dneva rudarjev 3. julija v Velenju prvič poročajo leta 1952. Tega dne so se rudarji ob petih zjutraj zbrali pred premogovnikom, kjer je igrala godba. Ta je ob svitu igrala še v Pesju in v Velenju. Po uvodnih govorih so se rudarji skupaj s svojimi družinami z avtobusi odpeljali na Mrzlico, kjer so imeli družabno srečanje z zasavskimi rudarji. Od leta 1961, ko je v tedanji Industrijski rudarski šoli šolanje končala prva generacija, v

Razvoj Velenja je tesno povezan s premogovnikom. Rudarji in njihove družine so sodelovali pri njegovi gradnji, mesto pa je zaznamovala tudi rudarska tradicija, katere glavne vrednote so sodelovanje, solidarnost in tovarištvo.

Skok čez kožo na mestnem stadionu (avtor fotografije: Lojze Ojsteršek)

Skok čez kožo na Titovem trgu

Skok čez kožo v Velenju poteka neprekinjeno že od leta 1961. Prizorišče dogodka je bil najprej Titov trg, kasneje so novince v rudarski stan sprejemali na kotalkališču v Sončnem parku, nato pa se je Skok čez kožo preselil na mestni stadion, kjer poteka še danes. Sestavni del praznovanja dneva rudarjev je tudi rudarska parada po velenjskih ulicah.

Velenju dan rudarjev praznujemo s sprejemom novincev v rudarski stan – s skokom čez kožo. Preden se je kot praznik rudarjev uveljavil 3. julij, so rudarji svoj dan praznovali 4. decembra, na god sv. Barbare, zaščitnice rudarjev. Spomin nanjo se ohranja z 28-imi zlatimi gumbi na slavnostni rudarski uniformi, ki simbolizirajo starost sv. Barbare ob njeni smrti.

Skok čez kožo izvira iz 16. stoletja, začetniki običaja pa so bili češki in slovaški rudarji. Po prvotnem običaju so novinci morali preskočiti rudniški jašek, ker pa so sčasoma odprtine jaškov postale preširoke, je skok čez jašek zamenjal skok čez kožo. Danes novinci v svečanih rudarskih uniformah skok opravijo tako, da stopijo na sod, pred katerim sta dva starejša rudarja, ki držita kožo. Vsak novinec pove svoje generalije in geslo, izpije vrček piva in skoči s soda k svojemu rudarskemu botru.

V kakšnem drugem kraju bi **GORENJSKA CESTA** sodila v skupino cest z zemljepisnimi imeni, v Velenju pa je ime dobila po tovarni Gorenje, ki je bila ob premogovniku glavni steber gospodarskega razvoja Šaleške doline. Industrijsko podjetje Gorenje se je iz vasi Gorenje v Velenje preselilo leta 1959. Prvo tovarniško halo Gorenja v Velenju je na nekdanjem nogometnem igrišču kluba Rudar zgradil premogovnik, ki je bil za preselitev tovarne gospodinjske opreme zelo zainteresiran, saj je ta pomenila delovna mesta za žene rudarjev. Z redno proizvodnjo v Velenju je Gorenje v starih kopalnicah na Starem jašku začelo leta 1960, leta 1964 pa je bilo v novi proizvodni hali zaposlenih že 680 delavcev. Leta 1965 so začeli z gradnjo druge hale, v kateri je stekla proizvodnja pralnih strojev, hladilnikov, trajno žarečih peči, televizorjev in kuhinjskega pohištva.

Tovarna Gorenje leta 1970 (avtor fotografije: Foto Pajk)

V Gorenju so 27. novembra 1989 naredili milijonti barvni televizijski sprejemnik, do 1. marca 1991 pa kar sedem milijonov pralnih strojev.

Začetki podjetja Gorenje segajo v leto 1947, ko je bilo v vasi Gorenje ustanovljeno Okrajno kovinsko podjetje za izdelavo sadnih mlinov, mlatilnic ter pridobivanje tufa, zelene gline, laporja in bentonita za kemično industrijo.

Ko je Velenje raslo, so se vsake nove, sodobne pridobitve v mestu veselili in bili nanjo ponosni. To lahko razberemo tudi iz poimenovanj nekaterih cest. Ena takšnih je **KOPALIŠKA CESTA**, ki je ime dobila po plavalnem bazenu, ki so ga v Velenju začeli graditi spomladi leta 1970. Poudarjali so, da je bazen pomemben predvsem zaradi varnosti plavalcev in varnega učenja plavanja. V naselju Konovo najdemo **VODOVODNO CESTO**. Ime je dobila leta 1976, in sicer po glavnem rezervoarju vode za Velenje in Šoštanj. Na mestu, kjer stoji, je bil že od nekdaj izvir. Vodohran na Konovem je bil, tako kot transportni vodovod iz Hude luknje, zgrajen leta 1963.

POKOPALIŠKA CESTA, ki vodi do glavnega dolinskega pokopališča v Podkraju, je bila poimenovana leta 1975. Pokopališče Podkraj deluje od 1. julija 1968. Sprva je bilo predvideno predvsem kot nadomestno pokopališče za pokopališče v Družmirju, ki so ga morali zaradi posledic rudarjenja prekopati. Posmrtne ostanke so prenesli na novo pokopališče v Podkraju. Po evidenci »službe rudarskih škod« so v obdobju 1968–1974 z družmirskega pokopališča na novo podkrajsko pokopališče prenesli posmrtne ostanke iz 853 znanih in 42 neznanih grobov. Ker je Velenje hitro raslo in je število prebivalcev hitro naraščalo, je kmalu postalo premajhno tudi pokopališče pri cerkvi sv. Martina. Tako je pokopališče v Podkraju postalo nadomestno pokopališče tudi za staro šmarško pokopališče. Danes je Pokopališče Podkraj glavno pokopališče za Velenje in Šoštanj. Z njim

Velenjski bazen je bil zgrajen z denarjem, ki so ga v sklad za občinske negospodarske investicije prispevale delovne organizacije velenjske občine.

Gradnja Pokopališke ceste leta 1965

in s pokopališčem v Škalah upravlja Komunalno podjetje Velenje, z drugimi delujočimi pokopališči v mestni občini Velenje pa upravljajo krajevne skupnosti.

Rezultat hitre rasti mesta je gotovo tudi poimenovanje cest v krajevni skupnosti Gorica, ki nosijo številčna imena. Skupščina občine Velenje je 4. februarja 1976 na seji Zbora krajevnih skupnosti sprejela odlok, da se ceste med vrstnimi hišami v takratni krajevni skupnosti Šalek – Gorica poimenujejo **CESTA I**, **CESTA II**, **CESTA III**, **CESTA IV**, **CESTA V**, **CESTA VI**, **CESTA VII**, **CESTA VIII**, **CESTA IX** in **CESTA X**. Lahko, da so imeli ob sprejemu sklepa v mislih začasno poimenovanje, a kasneje nikoli ni prišlo do pobude, da bi imena teh cest spremenili.

ODLOK

o poimenovanju ulic in cest v naseljih Konovo in Šalek – Gorica

1. člen

S tem odlokom se določijo imena ulic in cest na območju mesta Velenje za novi naselji Konovo in Šalek-Gorica.

Seznam ulic in cest v naselju Konovo se glasi:

1. Konovska cesta (Glavna cesta)
2. Škalska cesta (Glavna cesta)
3. Šenbriška cesta (Glavna cesta)
4. Župančičeva ulica (odcepi)
5. Trubarjeva ulica
6. Bevkova ulica
7. Madarjeva ulica
8. Malgajeva ulica
9. Meškova ulica
10. Linhartova ulica
11. Ulica Zofke Kvedrove
12. Kosovelova ulica
13. Selo
14. Deberca
15. Vodovodna ulica

Seznam ulic in cest v naselju Šalek-Gorica se glasi:

1. Ulica Veljka Vlahoviča (glavna cesta)
2. Ulica Vrnjačke banje
3. Cesta na Vrtače
4. Splitska ulica
5. Cesta I.
6. Cesta II.
7. Cesta III.
8. Cesta IV.
9. Cesta V.
10. Cesta VI.
11. Cesta VII.
12. Cesta VIII.
13. Cesta IX
14. Cesta X.

2. člen

Hišne številke v skladu s tem odlokom določi občinski upravni organ, pristojen za komunalne zadeve.

3. člen

Sestavni del tega sklepa je karta ulic in cest v naseljih Konovo in Šalek-Gorica, ki se nahaja na oddelku za notranje zadeve Skupščine občine Velenje pod št. 015-4/1975-2 in 015-4/75.

4. člen

Odlok o poimenovanju ulic v KS Konovo in Šalek–Gorica leta 1975. Vir: arhiv Mestne občine Velenje.

VELENJSKI TRGI

V Velenju imamo tudi štiri trge. V najstarejšem delu mesta, v Starem Velenju, je **STARI TRG**. Njegova zgodovina sega vse tja v 13. stoletje, ko je pod Velenjskim gradom nastala naselbina s trškimi pravicami – Velenjski trg. Srednjeveški trški prostor se je oblikoval ob stičišču dveh takrat pomembnih cest. Ena je peljala z Dobrne proti Škalam ter od tam mimo Šoštanja v Zgornjo Savinjsko dolino in preko Graške gore v Mislinjsko dolino, druga pa s Polzele preko Andraža in Ložnice ter se v trgu pridružila prvi. Na Velenjskem trgu je stal trški vodnjak, ob katerem so prirejali sejme, brali razglasi, sodbe in podobno. Še v začetku 20. stoletja so imele hiše v Starem Velenju naslov Trg Velenje. Leta 1984 so cesto skozi Staro Velenje poimenovali Stari trg, od leta 1979 pa je v Velenju tudi **TRG MLADOSTI**. To ime nosi prostor pred Šolskim centrom Velenje, hišne številke z naslovom Trg mladosti pa imajo del zdravstvenega doma, poslovni prostori ob Šolskem centru Velenje, objekt Gaudeamus ter stavbi B in C Šolskega centra Velenje. Trg mladosti ni najmlajši velenjski trg, velja pa to za **KARDELJEV TRG**, ki je svoje ime uradno dobil leta 1982, ob slavnostnem odkritju trimetrskega Kardeljevega kipa, dela Stojana Batiča. Odločitev, da se novozgrajeno središče naselja Šalek II poimenuje po Edvardu Kardelju, je bila sprejeta že julija 1979,

Trg Velenje je svojo sedanjo podobo začel dobivati v prvi polovici 19. stoletja, po tem, ko je leta 1801 do tal pogorel.

Na Trgu mladosti pred Šolskim centrom Velenje stoji kip »Ob knjigi« Stojana Batiča.

pobudo za poimenovanje pa naj bi na žalnem zboru ob smrti Edvarda Kardelja, ki je Velenje obiskal le nekaj mesecev pred smrtjo, podali občani. Edvard Kardelj je bil pred 2. svetovno vojno eden vodilnih slovenskih komunistov, med vojno politični in ideološki vodja slovenskih partizanov, po njej pa je v Jugoslaviji opravljal najpomembnejše politične in državniške funkcije.

Osrednji velenjski trg, **TITOV TRG**, so začeli graditi leta 1959. Idejo za njegov izgled je Nestl Žgank menda dobil na enem izmed službenih potovanj v Nemčijo, ko si je ogledal naselje podjetja Siemens z veliko zelenja in trgom v obliki kvadrata, ki je bil središče naselja in zbirališče njegovih prebivalcev. Kot lahko preberemo v knjigi Spomini »rdečega kralja«, je bil Žgank prepričan, da bo trg marsikomu »šel v nos«, zato so z gradnjo zelo hiteli: *»Dobesedno čez noč smo splanirali teren, uredili drenažo, nasuli ogromne količine gramoza (kamioni so noč in dan vozili z obrežja Pake, tam, kjer je že bila regulirana) in naredili betonsko ploščo, ki lahko zdrži velike pritiske in sprejme več deset tisoč ljudi.«* V ploščo trga so vgradili velike količine armiranega železa in betona, kamnoseštvo iz Ljubljane pa je trg obložilo s ploščami. Titov trg je bil že od začetka namenjen različnim prireditvam in proslavam, gostil pa je tudi obiske nekdaj pomembnih državnikov iz tujine, kot so bili Nikita Hruščov, Leonid Brežnjev in Nicolae Ceausescu. Nekajkrat je trg, ki nosi njegovo ime, obiskal tudi Josip Broz Tito. Po osamosvojitvi je bilo podanih nekaj pobud za preimenovanje trga in odstranitev Titovega spomenika ob njem, ki pa niso naletele na širšo podporo.

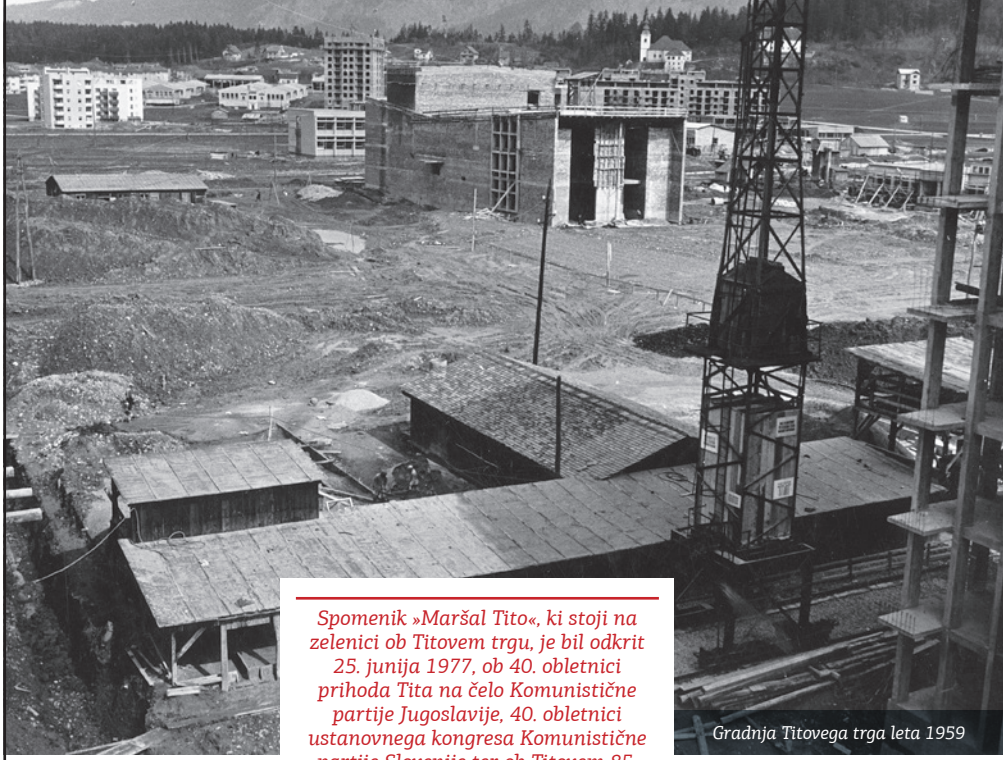

Gradnja Titovega trga leta 1959

Spomenik »Maršal Tito«, ki stoji na zelenici ob Titovem trgu, je bil odkrit 25. junija 1977, ob 40. obletnici prihoda Tita na čelo Komunistične partije Jugoslavije, 40. obletnici ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije ter ob Titovem 85. rojstnem dnevu. Avtor 628 centimetrov visokega spomenika (podstavek, na katerem stoji kip, meri 372 centimetrov) je Antun Augustinčić, pri delu pa sta mu pomagala Vladimir Herljević in Ivan Pavić. Kip je povečana kopija Titovega spomenika v naravni velikosti, ki ga je Augustinčić leta 1947 naredil za Titov rojstni kraj Kumrovec. Sredstva za postavitev spomenika ob Titovem trgu so v veliki meri prispevale delovne organizacije Šaleške doline.

Spominska značka, izdana ob odkritju kipa Edvarda Kardelja 12. 6. 1982 (vir: Zbirka značk Muzeja Velenje)

LITERATURA

- Aplinc, Miran. *Letalstvo v Šaleški dolini do konca druge svetovne vojne*. Šoštanj: Muzej Velenje, Muzej usnjarstva na Slovenskem, 2016.
- Aplinc, Miran. »Gospodarski in socialni razvoj Šoštanja od konca 19. stoletja do druge svetovne vojne.« Doktorska disertacija, Filozofska fakulteta UL, 2016.
- Borak, Neven ... *Slovenska novejša zgodovina: od programa Zedinjena Slovenija do mednarodnega priznanja Republike Slovenije: 1848-1992*. Knj.2. Ljubljana: Mladinska knjiga: Inštitut za novejšo zgodovino, 2006.
- Gošnik, Zarja Frančiška. Zapuščina Ane Lušin, Cankarjeve ljubezni. Velenje: Muzej Velenje, 2018.
- Groznik, Herma, ur. *Graška gora, gora jurišev.* Velenje: Občinski odbor ZZB NOV Velenje, 1979.
- Hudales, Jože. *Življenje v novem mestu: Velenje in njegove urbane identitete 1945-1960*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2015. (Zbirka Razprave FF)
- Hudales, Jože, Hinko Jerčič, Alojz Ojsteršek, ur. *Krajevna skupnost Staro Velenje: Stara vas, Velenje, Titovo Velenje.* Titovo Velenje: Krajevna skupnost Staro Velenje, 1984.
- Hudales, Jože, Verica Pogačar, ur. *Škalske zgodbe: zbornik.* Škale: Revivas – društvo za oživitev in promocijo vasi, 2012.
- Hudales, Jože. »Škale v XIX. stoletju.« V: Šaleški razgledi 3. Titovo Velenje: Kulturni center Ivan Napotnik, 1989.
- Javornik, Marjan, ur. *Enciklopedija Slovenije 13. zvezek*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1987-1999.
- Jedlovčnik, Janja. *Mi gradimo nov svet in novo pomlad: prostovoljne delovne akcije v Velenju in okolici ter velenjski prostovoljci in brigadirji*. Velenje: Muzej, 2014.
- Kljajič, Damijan. »Velenje po letu 1945.« V: *Velenje: razprave o zgodovini mesta in okolice,* ur. Tone Ravnikar, 359-413. Velenje: Mestna občina, 1999.
- Kljajič, Damijan. *Pesje skozi čas*. Pesje: Krajevna skupnost Pesje, 1999.
- Kocjan-Barle Marta, Drago Bajt, ur. *Slovenski veliki leksikon H-O*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2004.
- Kocjan-Barle, Marta, Drago Bajt, ur. *Slovenski veliki leksikon P-Ž*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2003-2005.
- Kramberger, Dušan. »Srednjeveški gradovi v vzhodnem delu Šaleške doline.« V: Velenje: *razprave o zgodovini mesta in okolice*, ur. Tone Ravnikar, 102-119. Velenje: Mestna občina, 1999.
- Krajnc, Marija, ur. *Srečanje vasi Selo – Sela – Sele*. Selo pri Velenju: organizacijski odbor za pripravo srečanja, 2007.
- Poles, Rok. *Velenje: sprehod skozi mesto moderne*. Velenje: Mestna občina, 2013.

- Poles, Rok. Marjana Gmajner Korošec, Nika Lalek. *Sakralna dediščina Šaleške doline*. Velenje: Pozoj, 1998.
- Poles, Rok. »Oris arhitekturnega razvoja Velenja – prek idealnega mesta do mesta priložnosti.« V: *Velenje: razprave o zgodovini mesta in okolice*, ur. Tone Ravnikar, 439-476. Velenje: Mestna občina, 1999.
- Ramšak, Rudi, Emil Šterbenk, Marija Ževart. »Jezera: o katerih bomo še slišali.« V: *Geografski obzornik*, Ljubljana: Zveze geografskih društev Slovenije, 2004.
- Ravnikar, Tone. »Vzhodna polovica Šaleške doline v srednjem veku.« V: *Velenje: razprave o zgodovini mesta in okolice,* ur. Tone Ravnikar, 165-202. Velenje: Mestna občina, 1999.
- Ravnikar, Tone. *Grad Velenje*. Velenje: Kulturni center Ivan Napotnik: Muzej Velenje, 2002.
- Repe, Božo. *S puško in knjigo: narodnoosvobodilni boj slovenskega naroda 1941-1945.* Ljubljana: Cankarjeva založba, 2015.
- Resnik, Jože, Štefan Stepinc. »Proga Celje–Velenje–Dravograd« V: *Tiri in čas*, številka 3. Ljubljana: Železniško gospodarstvo Ljubljana: Železniški muzej, 1991.
- Seher, Anton. *Zgodovina premogovnika Velenje. Knj.2*. Velenje: Premogovnik, 1998.
- Slatinjek, Milena. *Mali Bled ob Velenjskem jezeru: priložnostna zloženka ob prireditvi Obujamo spomine, spoznavamo preteklost – v Letnem kinu*. Velenje: Muzej Velenje, junij 2017.
- Stanonik Tončka, Brenk Lan, ur. *Osebnosti: veliki slovenski biografski leksikon od A do L. Ljubljana:* Mladinska knjiga, 2008.
- Stanonik Tončka, Brenk Lan, ur. *Osebnosti: veliki slovenski biografski leksikon od M do Ž*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2008.
- Stopar, Ivan. *Grajske stavbe v vzhodni Sloveniji. Knj. 4: med Solčavskim in Kobanskim: občine Mozirje, Velenje, Slovenj Gradec, Ravne, Dravograd, Radlje, Maribor-Ruše.* Ljubljana: Viharnik: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 1993.
- Šalej, Matjaž. »Historično-geografski oris Šaleške doline in njenega obrobja.« V: *Velenje: razprave o zgodovini mesta in okolice*, ur. Tone Ravnikar, 11-37. Velenje: Mestna občina, 1999.
- Šramel Vučina, Urška, Peter Napret, Janez Marin, Mojca Ževart, ur. *2018: leto obletnic, Korunovo leto.* Velenje: Muzej Velenje, 2018.
- Švajncer, J. Janez. *Vojni muzej Logatec: Zakladi zgodovine*. Logatec: Vojni muzej Logatec, 2016.
- Verbič, Blaž. *Citre*. Velenje: Muzej Velenje, 2016.
- Verboten, Tanja, Mojca Ževart, Mateja Medved. 8. marec, 8 pesmi, 8 žensk. Velenje: Muzej Velenje, 2017.
- Vidic, Marko, ur. *Ilustrirana zgodovina Slovencev*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1999.

- Ževart, Milan. »Oris zgodovine Velenja in njegovega območja od začetka 1. do konca 2. svetovne vojne v Evropi.« V: *Velenje: razprave o zgodovini mesta in okolice*, ur. Tone Ravnikar, 304-357. Velenje: Mestna občina, 1999.
- Ževart, Milan. *Narodnoosvobodilni boj v Šaleški dolini.* Ljubljana: Partizanska knjiga: Občinski odbor ZZB NOV Velenje, 1977.
- Žgank, Nestl. Spomini »rdečega kralja«. Ljubljana: Karantanija, 1999.
- Album ZZB, Seznam žrtev druge svetovne vojne: Šoštanj II.
- Album ZZB, Seznam žrtev druge svetovne vojne: Pesje II.
- Status animarum, Muzej Velenje

VIRI iz Zgodovinskega arhiva Celje

- SI_ZAC/0417 Skupščina občine Velenje, Imenovanje cest na zazidalnem območju Šmartno III in centru mesta, Odločba o ustanovitvi stalne strokovne komisije za označevanje imen naselij, ulic in trgov in o označevanju hiš, št. zadeve: 015-2/67-4.
- SI_ZAC/0417 Skupščina občine Velenje, Določitev imena ceste na območju Šmartno II, Obrazložitev, št. zadeve: 015-1/69.
- SI_ZAC/0417 Skupščina občine Velenje, Imenovanje cest na zazidalnem območju Šmartno III in centru mesta, Poimenovanje novih cest v Velenju, št. zadeve: 015-2/67-4.
- SI_ZAC/0417 Skupščina občine Velenje, Imenovanje cest na zazidalnem območju Šmartno III in centru mesta, Svet za splošne in notranje zadeve Skupščine občine Velenje, št. zadeve: 015-2/67-4.
- SI_ZAC/0180 Občinski ljudski odbor Šoštanj, a. š. 280, Zapisnik ločenih – skupnih sej zbora proizvajalcev občinskega zbora ObLo Šoštanj, 1. 2. 1961.
- SI_ZAC/0417 Skupščina občine Velenje, Sklep o poimenovanju ceste v Velenju po pokojnem Avgustu Jerihi, št. zadeve 015-2/79-1.
- SI_ZAC/0417 Skupščina občine Velenje, Odredba o določitvi imen cestam na območju Šmartnega II v Velenju, 9. September 1966, št. zadeve: 015-1-69.

URADNI VESTNIKI občine Velenje

- »Odlok o določitvi imen ulic in numeracije hiš mesta Velenje.« Uradni vestnik okraja Celje, 22. september 1956, 18.
- »Odlok o preimenovanju Ulice Vrnjačke Banje v Koželjskega ulico.« Uradni vestnik občine Velenje, 1. februar 1993, 1.
- »Sklep o poimenovanju ulic in cest v naseljih Pesje in Preloge.« Uradni vestnik občine Velenje, 28. februar 1975, 12.
- »Odlok o preimenovanju Celjske ceste v mestu Titovo Velenje.« Uradni vestnik občine Velenje, 6. december 1984, 8.
- »Odlok o poimenovanju cest v mestu Velenje.« Uradni vestnik občine Velenje, 25. maj 1979, 34.
- »Odlok o poimenovanju ulic v mestu Velenje.« Uradni vestnik občine Velenje, 24. november 1980, 67.
- »Odlok o spremembi odloka o poimenovanju ulic v mestu Titovo Velenje.« Uradni vestnik občine Velenje, 20. julij 1982, 8.
- »Odlok o poimenovanju ulic in cest v naseljih Konovo in Šalek–Gorica.« Uradni vestnik občine Velenje, 4. februar 1976, 14.
- »Odredba o določitvi imen novim cestam na območju mesta Velenje in preimenovanje cest na območju mesta Velenje.« Uradni vestnik občine Velenje, 10. marec 1972, 9.
- »Odredba o določitvi imen novim cestam in preimenovanju cest na območju mesta Velenje.« Skupščinski Šaleški rudar, 21. februar 1972, 9.
- »Odlok o preimenovanju Celjske ceste v mestu Titovo Velenje.« Uradni vestnik občine Velenje, 27. november 1984, 8.
- »Odlok o preimenovanju Ceste na Selo v Šmarško cesto.« Uradni vestnik občine Velenje: 14. december 1993, 24.
- »Odlok o preimenovanju ulice Veljka Vlahovića v Goriško cesto.« Uradni vestnik občine Velenje, 1. februar 1993, 1.
- »Odlok o poimenovanju Trga mladosti na Prežihovi cesti v Velenju.« Uradni vestnik občine Velenje: 13. julij 1979, 40.
- »Odlok o spremembi odloka o poimenovanju ulic v mestu Titovo Velenje.« Uradni vestnik občine Velenje, 29. julij 1982, 59.

NAŠ ČAS

- »Zbor graditeljev novega socialističnega Velenja.« *Naš čas*, 24. junij 1977.
- »Plavalni bazen v Velenju.« *Šaleški rudar*, 12. marec 1971.
- »V spomin na Edvarda Kardelja«. Naš Čas, 3. junij 1982.
- »Imamo dovolj moči in poguma za uresničitev stabilizacijskih nalog.« Naš čas, 17. junij 1982.

SPLETNI VIRI

- Slovar slovenskega knjižnega jezika (1970-1991). Cesta: http://bos.zrc-sazu.si/cgi/a03.exe?name=sskj_testa&expression=cesta (dostop: avgust 2018)
- Slovar slovenskega knjižnega jezika (1970-1991). Ulica: http://bos.zrc-sazu.si/cgi/a03.exe?name=sskj_testa&expression=ulica&hs=1 (dostop: avgust 2018)
- Republika Slovenija: Statistični urad. Metodološko pojasnilo: teritorialne enote in hišne številke: http://www.stat.si/StatWeb/File/DocSysFile/8229 (dostop: avgust 2018)
- Mestna občina Velenje: http://www.velenje.si/ (dostop: avgust 2018)

- Mestna občina Velenje. MOV statistika: http://www.velenje.si/o-velenju/predstavitev/mov-statistika (dostop: avgust 2018)
- Predlog zakona o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb: http://www.vlada.si/fileadmin/dokumenti/cns/doc/0711251000128_a146v2.doc (dostop: avgust 2018)
- Uradni list Republike Slovenije. Poslovnik o delu komisije za poimenovanje ulic, trgov in naselij v Mestni občini Slovenj Gradec: https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs/vsebina?urlurid=20002729 (dostop: avgust 2018)
- Geodetska uprava Republike Slovenije. Zakon o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb: http://www.gu.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/materialni_predpisi/zakon_o_dolocanju_obmocij_ter_o_imenovanju_in_oznacevanju_naselij_ulic_in_stavb/ (dostop: avgust 2018)
- Uradni list Republike Slovenije. Zakon o določanju območij ter o imenovanju in označevanju naselij, ulic in stavb (ZDOIONUS): https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs/vsebina/85410/#(označevanje ulic); (dostop: avgust 2018)
- Republika Slovenija: Statistični urad. Tudi v 2. Polletju 2017 malo teritorialnih sprememb: http://www.stat.si/StatWeb/News/Index/7162 (dostop: avgust 2018)
- Republika Slovenija: Statistični urad. Statopis: Statistični pregled Slovenije 2017: http://www.stat.si/StatWeb/File/DocSysFile/9743/statopis_2017.pdf (dostop: avgust 2018)
- Zgodovina.si. Prihod XIV. divizije na Štajersko: http://zgodovina.si/xiv-divizija/ (dostop: avgust 2018)
- Šaleški biografski leksikon: http://www.saleskibiografskileksikon.si/index.php?action=view&tag=730 (dostop: avgust 2018)
- Premogovnik Velenje. Tradicija: Dan rudarjev in Skok čez kožo: http://www.rlv.si/si/premogovnik-velenje/zgodovina/tradicija (dostop: avgust 2018)
- Komunalno podjetje Velenje. Odstranitev rezervoarja nad Jerihovo cesto v Velenju: https://www.kp-velenje.si/index.php/novice/352-odstranitev-rezervoarja-nad-jerihovo-cesto-v-velenju (dostop: avgust 2018)
- Revivas. Škale nekoč in danes: http://revivas-skale.si/index.php/skale-nekoc-danes (dostop: avgust 2018)
- Krajevna skupnost Šalek: http://ks-velenje.si/salek/page/predstavitev-ks/ (dostop: avgust 2018)
- Slovar slovenskega knjižnega jezika. Trg: http://bos.zrc-sazu.si/cgi/a03.exe?name=sskj_testa&expression=trg (dostop: avgust 2018)
- Primorski dnevnik. Nova Gorica brez Tita: http://www.primorski.eu/stories/gorica/287402_nova_gorica_brez_tita/#.W1Hk9dSF070 (dostop: avgust 2018)
- RTV SLO Radio 1. »Ulica, kjer si gledamo v oči«: https://radioprvi.rtvslo.si/2016/01/ulica-kjer-si-gledamo-v-oci/ (dostop: avgust 2018)

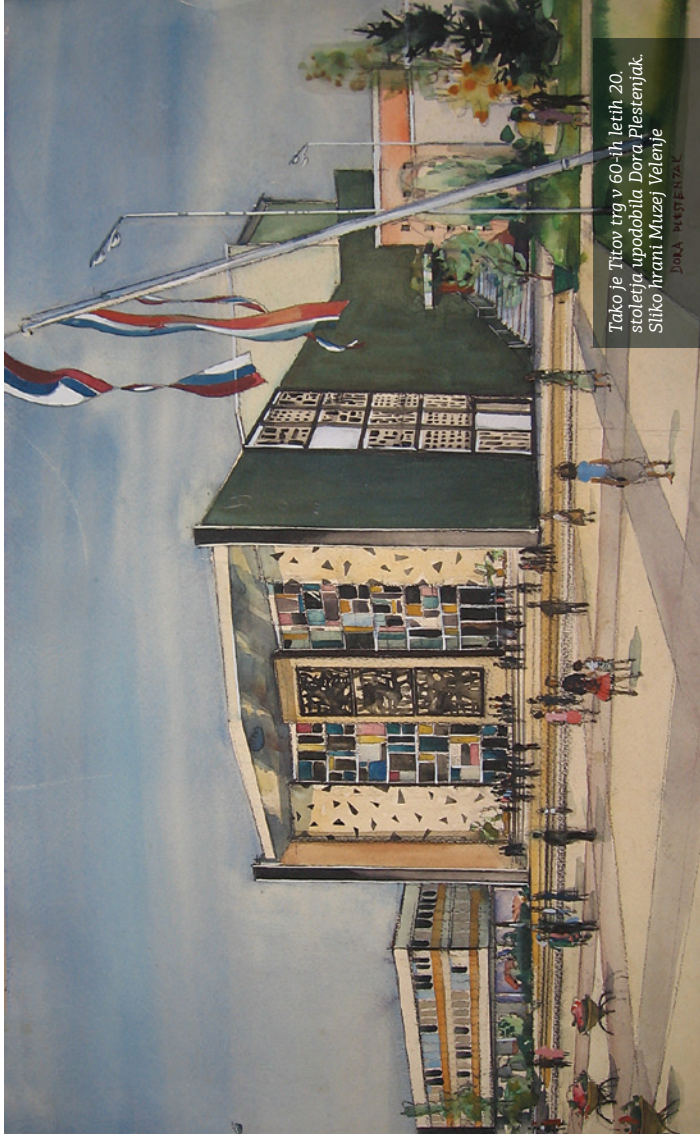

Tako je Titov trg v 60-ih letih 20. stoletja upodobila Dora Plestenjak. Sliko hrani Muzej Velenje

ABECEDNI SEZNAM ULIC, CEST IN TRGOV

1. **Aškerčeva cesta**
(mejna cesta med KS Stara vas in MČ Desni breg)
2. **Bevkova ulica**
(KS Konovo)
3. **Bračičeva cesta**
(MČ Desni breg)
4. **Cankarjeva cesta**
(MČ Levi breg – zahod)
5. **Celjska cesta**
(mejna cesta med KS Staro Velenje, MČ Levi breg – zahod in KS Gorica)
6. **Cesta Borisa Kraigherja**
(MČ Levi breg – zahod)
7. **Cesta bratov Mravljakov**
(KS Šmartno)
8. **Cesta Františka Foita**
(mejna cesta med KS Staro Velenje in MČ Levi breg – zahod)
9. **Cesta na grič**
(mejna cesta med KS Konovo in KS Šmartno)
10. **Cesta na Jezero**
(KS Stara vas)
11. **Cesta na Vrtače**
(KS Gorica)
12. **Cesta pod parkom**
(KS Stara vas)
13. **Cesta Simona Blatnika**
(delno KS Stara vas, delno KS Pesje)
14. **Cesta talcev**
(KS Staro Velenje)
15. **Cesta v Bevče**
(KS Gorica)
16. **Cesta XIV. divizije**
(KS Šmartno)
17. **Cesta I**
(KS Gorica)
18. **Cesta II**
(KS Gorica)
19. **Cesta III**
(KS Gorica)
20. **Cesta IV**
(KS Gorica)
21. **Cesta V**
(KS Gorica)
22. **Cesta VI**
(KS Gorica)
23. **Cesta VII**
(KS Gorica)
24. **Cesta VIII**
(KS Gorica)
25. **Cesta IX**
(KS Gorica)
26. **Cesta X**
(KS Gorica)
27. **Čopova cesta**
(KS Stara vas)
28. **Čufarjeva cesta**
(MČ Desni breg)
29. **Deberca**
(KS Konovo)
30. **Efenkova cesta**
(KS Šmartno)
31. **Erjavčeva cesta**
(KS Stara vas)
32. **Finžgarjeva cesta**
(KS Šmartno)
33. **Gorenjska cesta**
(KS Stara vas)
34. **Goriška cesta**
(KS Gorica)
35. **Graškogorska cesta**
(KS Šmartno)
36. **Gregorčičeva cesta**
(KS Šmartno)
37. **Gubčeva cesta**
(KS Šmartno)
38. **Jenkova cesta**
(delno MČ Desni breg, delno MČ Levi breg – zahod)
39. **Jerihova cesta**
(delno KS Šmartno, delno KS Stara vas)
40. **Jurčičeva cesta**
(MČ Desni breg)
41. **Kajuhova cesta**
(delno KS Šmartno, delno MČ Desni breg)
42. **Kardeljev trg**
(MČ Levi breg – vzhod)
43. **Kersnikova cesta**
(MČ Desni breg)
44. **Kidričeva cesta**
(mejna cesta med MČ Levi breg – zahod in MČ Levi breg – vzhod ter med KS Šmartno in MČ Desni breg)
45. **Konovska cesta**
(KS Konovo)
46. **Kopališka cesta**
(mejna cesta med MČ Levi breg – zahod in KS Gorica)
47. **Koroška cesta**
(KS Stara vas)
48. **Kosovelova ulica**
(KS Konovo)

49. **Koželjskega ulica**
(KS Gorica)

50. **Levstikova cesta**
(KS Stara vas)

51. **Lilijska ulica**
(KS Pesje)

52. **Linhartova ulica**
(KS Konovo)

53. **Lipa**
(KS Gorica)

54. **Ljubljanska cesta**
(KS Staro Velenje)

55. **Madarjeva ulica**
(KS Konovo)

56. **Malgajeva ulica**
(KS Konovo)

57. **Meškova ulica**
(KS Konovo)

58. **Partizanska cesta**
(delno KS Staro Velenje, delno KS Pesje)

59. **Podgorska cesta**
(KS Pesje)

60. **Pokopališka cesta**
(KS Pesje)

61. **Prešernova cesta**
(MČ Levi breg – zahod)

62. **Preloška cesta**
(KS Pesje)

63. **Prisojna cesta**
(KS Šmartno)

64. **Rudarska cesta**
(MČ Levi breg – zahod)

65. **Rudniška cesta**
(KS Pesje)

66. **Selo**
(KS Konovo)

67. **Sončni grič**
(KS Gorica)

68. **Sončna pot**
(KS Gorica)

69. **Splitska ulica**
(KS Gorica)

70. **Srebotnikova cesta**
(KS Staro Velenje)

71. **Stanetova cesta**
(delno KS Stara vas, delno mejna cesta med KS Šmartno ter MČ Desni breg)

72. **Stantetova cesta**
(MČ Levi breg – vzhod)

73. **Stari trg**
(KS Staro Velenje)

74. **Stritarjeva cesta**
(MČ Desni breg)

75. **Subotiška cesta**
(KS Stara vas)

76. **Šalek**
(delno KS Šalek, delno KS Konovo, delno KS Gorica)

77. **Šaleška cesta**
(MČ Levi breg – zahod)

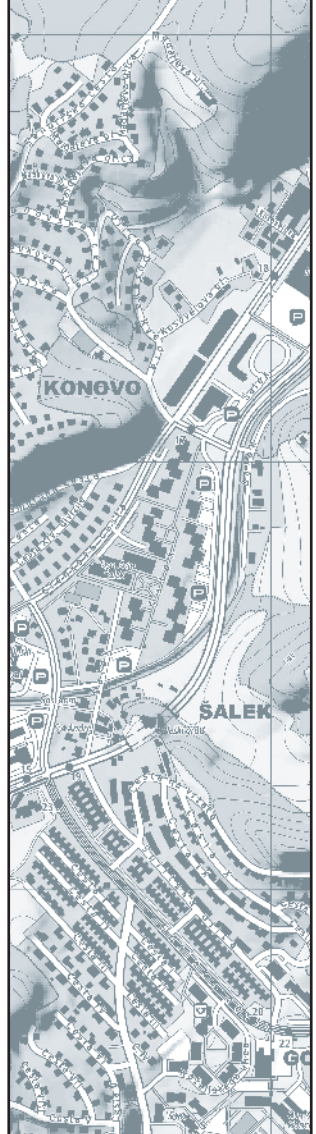

78. **Šenbriška cesta**
(KS Konovo)

79. **Šercerjeva cesta**
(MČ Desni breg)

80. **Škalska cesta**
(KS Konovo)

81. **Šlandrova cesta**
(MČ Desni breg)

82. **Šmarška cesta**
(KS Šmartno)

83. **Šolnova ulica**
(KS Pesje)

84. **Špeglova ulica**
(KS Pesje)

85. **Štrbenkova cesta**
(KS Staro Velenje)

86. **Tavčarjeva cesta**
(KS Šmartno)

87. **Titov trg**
(MČ Levi breg – zahod)

88. **Toledova ulica**
(KS Pesje)

89. **Tomšičeva cesta**
(MČ Desni breg)

90. **Trg mladosti**
(MČ Desni breg)

91. **Trubarjeva ulica**
(KS Konovo)

92. **Ulica Dušana Kvedra**
(KS Konovo)

93. **Ulica Franca Sokliča**
(KS Pesje)

94. **Ulica Lovra Kuharja**
(KS Pesje)

95. **Ulica Pohorskega bataljona**
(KS Pesje)

96. **Ulica Janka Ulriha**
(KS Pesje)

97. **Ulica Janka Vrabiča**
(KS Pesje)

98. **Ulica 3. julija**
(KS Pesje)

99. **Uriskova ulica**
(KS Pesje)

100. **Vodnikova cesta**
(MČ Desni breg)

101. **Vodovodna ulica**
(KS Konovo)

102. **Vojkova cesta (MČ Desni breg)**

103. **Zidanškova cesta**
(MČ Desni breg)

104. **Žarova cesta**
(KS Staro Velenje)

105. **Župančičeva cesta**
(KS Konovo)

KOLEDAR PRIREDITEV
OB PRAZNIKU MESTNE OBČINE VELENJE

Velenje ...
Moje mesto!
20. september
Praznik Mestne občine Velenje

Praznik Mestne občine Velenje je 20. september. Organizatorji prireditev in kulturni delavci ter ustvarjalci v počastitev občinskega praznika pripravijo številne dogodke, ki se vrstijo že vse od srede avgusta do konca oktobra. Tudi letos jih ne manjka.

Obiščite jih!

KOLEDAR PRIREDITEV OB PRAZNIKU MESTNE OBČINE VELENJE

AVGUST

URA	DOGODEK	LOKACIJA	ORGANIZATOR
PETEK, 17. AVGUST 2018			
20.00	Graška Gora poje in igra	Graška Gora	Kulturno-umetniško društvo Graška Gora, mestni občini Velenje in Slovenj Gradec ter občina Mislinja
PETEK, 24. AVGUST 2018			
18.00	Odprtje pumptrack poligona	Pumptrack poligon med OŠ AA in OŠ GŠ	Mestna občina Velenje in Rdeča dvorana Velenje
SOBOTA, 25. AVGUST 2018			
11.00	32. spominsko srečanje borcev, planincev in drugih veteranskih organizacij	Graška Gora	Združenje borcev za vrednote NOB Velenje, OZ Veteranov vojne za Slovenijo, OZ slovenskih častnikov Velenje, Policijsko veteransko društvo Sever za celjsko območje, odbor Velenje, Šaleško društvo generalk Maister Velenje, PD Velenje, Društvo brigadirjev Velenje, Muzej Velenje
10.00	Začetek projekta 42/42	Mestni stadion Velenje	Mestna občina Velenje, Rdeča dvorana Velenje in Športna zveza Velenje
14.00	5. medgeneracijsko srečanje Gasilske zveze Slovenije	Šotor ob Velenjskem jezeru	Gasilska zveza Šaleške doline ob pokroviteljstvu Mestne občine Velenje
ČETRTEK, 30. AVGUST 2018			
18.00	Večer v amfiteatru – Plesni studio N	Amfiteater	Mestna občina Velenje

SEPTEMBER

SOBOTA, 1. SEPTEMBER 2018			
18.00	Praznik KS Vinska Gora in prevzem novega gasilskega vozila ob 90-letnici PGD Vinska Gora	Na igrišču KS Vinska Gora	KS Vinska Gora in PGD Vinska Gora
18.00	Športne igre in županov piknik za gasilce, CZ, ZIR, prostovoljce, krvodajalce, policijo, redarje	Šotor ob Velenjskem jezeru	Mestna občina Velenje
SREDA, 5. SEPTEMBER 2018			
18.00	Večer v amfiteatru – Z glasbo v novo šolsko leto	Amfiteater	Mestna občina Velenje
ČETRTEK, 6. SEPTEMBER 2018			
18.00	Večer v amfiteatru – Plesno-rekreativni studio M-dance	Amfiteater	Mestna občina Velenje
19.00	Predstavitev monografije akademskega kiparja Cirila Cesarja	Vila Bianca	Mestna občina Velenje, Ustanova Velenjska knjižna fundacija in Festival Velenje

Pridržujemo si pravico do sprememb.
Aktualne informacije najdete na spletu (www.velenje.si), na FB in Twitterju.

URA	DOGODEK	LOKACIJA	ORGANIZATOR
PETEK, 7. SEPTEMBER 2018			
10.00 ▼ 19.00	Promenada okusov in KNAP FEST	Velenjska promenada	Zavod za turizem Šaleške doline, Mestna občina Velenje
SOBOTA, 8. SEPTEMBER 2018			
14.30	Odprtje učne poti škrata Bisera	Kmetija Lamperček	TD in KS Vinska Gora
NEDELJA, 9. SEPTEMBER 2018			
Od 14. ure dalje	Srečanje v dolini mlinov in osrednja prireditev pri Vovkovem mlinu	Vovkov mlin	TD Vinska Gora in TD Dobrna
PONEDELJEK, 10. SEPTEMBER 2018			
17.00	Odprtje nove mobilne enote – Vrtec Vrtiljak	Vrtec Vrtiljak	Mestna občina Velenje in Vrtec Velenje
TOREK, 11. SEPTEMBER 2018			
18.00	Večer v amfiteatru – Plesna šola Spin	Amfiteater	Mestna občina Velenje
ČETRTEK, 13. SEPTEMBER 2016			
18.00	Odprtje razstave Ančke Gošnik Godec	Galerija Velenje	Festival Velenje
18.00	Večer v amfiteatru – Srbsko kulturno-umetniško društvo Velenje	Amfiteater	Mestna občina Velenje
SOBOTA, 15. SEPTEMBER 2018			
9.00 ▼ 12.00	Velenje se predstavi, tek očkov	Titov trg	Mestna občina Velenje in Športna zveza Velenje
10.00 ▼ 14.00	Praznik Mestne četrti Levi breg vzhod	Kardeljev trg	Svet Mestne četrti Levi breg vzhod

URA	DOGODEK	LOKACIJA	ORGANIZATOR
Od 19. ure dalje	Koncert ob občinskem prazniku – Jelena Rozga	Titov trg	Mestna občina Velenje in Festival Velenje
15. 7. ▼ 22. 7.	Evropski teden mobilnosti	Različne lokacije po mestu	Mestna občina Velenje
SREDA, 19 . SEPTEMBER 2018			
11.00	Odprtje nove razstave v Galeriji na prostem	Galerija na prostem	Mestna občina Velenje, Muzej Velenje in Geološki zavod Slovenije
18.00	Proslava ob občinskem prazniku Mestne občine Velenje – Velenje, moje mesto	Dom kulture Velenje	Mestna občina Velenje
ČETRTEK, 20. SEPTEMBER 2018			
17.00	Županov sprejem za novorojence v mestni občini Velenje	Mladinski center Velenje	Mestna občina Velenje
PETEK, 21. SEPTEMBER 2018			
12.00	Odprtje Svetišča knjige – zbirke prvih beril	Knjižnica Velenje	Mestna občina Velenje in Knjižnica Velenje
8.00 ▼ 18.00	Evropski teden mobilnosti – 10 let Lokalca	Rudarska cesta	Mestna občina Velenje
18.00	Koncert ob 10-letnici Lokalca in zaključku Evropskega tedna mobilnosti Nipke in Trkaj	Titov trg	Mestna občina Velenje, APS in NOMAGO
18.00	Pikado turnir	Gasilski dom Velenje	Krajevna skupnost Šalek

URA	DOGODEK	LOKACIJA	ORGANIZATOR
SOBOTA, 22. SEPTEMBER 2018			
8.00	**Očiščevalna akcija – urejanje brežin vodotokov**	Zbor: Titov trg	Mestna občina Velenje
10.00 ▼ 14.00	**Srečanje krajanov in predstavitev jedi**	Tržnica v Šaleku, pred trgovino Mercator Šalek	Krajevna skupnost Šalek
NEDELJA, 23. SEPTEMBER 2018			
16.00	**Odprtje 29. Pikinega festivala**	TRC Jezero	Festival Velenje
TOREK, 25. SEPTEMBER 2018			
18.00	**Županov sprejem za zlate maturante**	Vila Bianca	Mestna občina Velenje
SREDA, 26. SEPTEMBER 2018			
15.30	**Nogometna tekma med mešano ekipo Slovenske vojske, Ministrstva za Obrambo RS in Ekipo Mestne občine Velenje**	Mestni stadion Velenje (pomožno igrišče z umetno travo)	Mestna občina Velenje
17.00	**Županov sprejem za prvošolce**	Prizorišče Pikinega festivala	Mestna občina Velenje
ČETRTEK, 27. SEPTEMBER 2018			
19.00	**Županov sprejem ob svetovnem dnevu turizma**	Galerija Velenje	Mestna občina Velenje
PETEK, 28. SEPTEMBER 2018			
19 .00	**Praznik KS Bevče**	Dom krajanov Bevče	KS Bevče
SOBOTA, 29. SEPTEMBER 2018			
17.00	**Zaključek 29. Pikinega festivala**	TRC Jezero	Festival Velenje

OKTOBER

URA	DOGODEK	LOKACIJA	ORGANIZATOR
TOREK, 2. OKTOBER 2018			
18.00	**Županov sprejem starejših**	Dom kulture Velenje	Mestna občina Velenje
SREDA, 3. OKTOBER 2018			
3. 10. ▼ 5. 10.	**5. slovenski geološki kongres**	Hotel Paka	Slovensko geološko društvo, Geološki zavod Slovenije, Mestna občina Velenje, Premogovnik Velenje in drugi
ČETRTEK, 4. OKTOBER 2018			
18.00	**Županov sprejem za učitelje in vzgojitelje**	Dom kulture Velenje	Mestna občina Velenje
PETEK, 5. OKTOBER 2018			
17.00 ▼ 23.00	**Zaključek projekta 42/42 in koncert**	Titov trg	Mestna občina Velenje
SOBOTA, 6. OKTOBER 2018			
15.00	**Počastitev starejših krajanov**	Dom krajanov Bevče	KS Bevče
SOBOTA, 13. OKTOBER 2018			
9.00	**Podjetno Velenje, modna revija Razvajaj se v mestu in razglasitev zmagovalcev natečaja Najlepše urejen prodajni prostor v mestnem središču Velenja**	Titov trg	Mestna občina Velenje in SAŠA inkubator
	Velika slavnostna prireditev ob 50-letnici Karate kluba Velenje	Dom kulture Velenje	Karate klub Velenje

Pridržujemo si pravico do sprememb.
Aktualne informacije najdete na spletu (www.velenje.si), na FB in Twitterju.

URA	DOGODEK	LOKACIJA	ORGANIZATOR
PETEK, 19. OKTOBER 2018			
18.00	**Svečana proslava ob 70. obletnici ustanovitve Društva upokojencev Velenje**	Dom kulture Velenje	Društvo upokojencev Velenje in Mestna občina Velenje
19. 10. ▼ 21. 10.	**Mednarodni festival vezilstva**	Rdeča dvorana	Mestna občina Velenje in drugi soorganizatorji
TOREK, 23 OKTOBER 2018			
17.00	**Odprtje prenovljene razsvetljave Velenjskega gradu**	Velenjski grad	Mestna občina Velenje in Muzej Velenje

Velenje ...
Moje mesto!

20. september
Praznik Mestne občine Velenje

MESTNA OBČINA
VELENJE

MESTNA OBČINA VELENJE

- Titov trg 1, 3320 Velenje
- Telefon: (03) 896 1600
- Faks: (03) 896 1654
- Brezplačna telefonska številka: 080 88 09
- info@velenje.si
- www.velenje.si

Uradne ure

- ponedeljek od 8. ure do 14.30
- torek od 8. ure do 14.30
- sreda od 8. do 17. ure
- petek od 8. do 13. ure

BELEŽKA

Izdala in založila: Mestna občina Velenje
Vsebina: Muzej Velenje (Andželina Jukić, Mojca Ževart), Mestna občina Velenje
Fotografije: arhiv Muzeja Velenje
Oblikovanje: OPA!celica
Tisk: Collegium Graphicum, d. o. o.
Naklada: 14.000 izvodov
Velenje, september 2018

KOLOFON